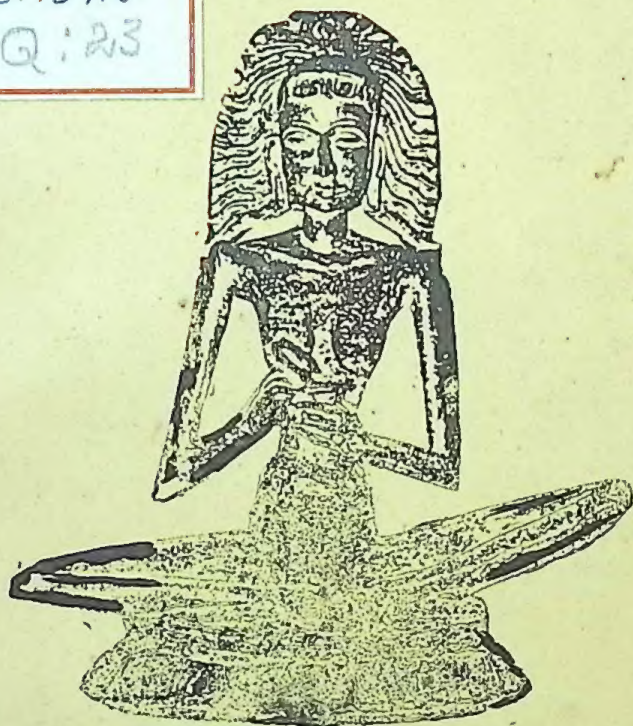

25-4

THE HYMNS OF KAARAIKKAAL AMMAIYAAR

A.No. 15918

Q: 23

Englished by
Sekkizhaar Adi-p-Podi T. N. RAMACHANDRAN

I I S S R

**Dharmapuram,
Mayiladuthurai-609 001**

1993

THE HYMNS OF KAARAIKKAAL AMMAIYAAR

25-4

2
அகையாண்டி எழிநீ
அ.அ. சாமிநாதர்
அறிவி
அறிவு
பி. சாமிநாதர்
26/11/93

Englished by

Sekkizhaar Adi-p-Podi T. N. RAMACHANDRAN

DIRECTOR, INTERNATIONAL INSTITUTE OF

SAIVA SIDDHANTA RESEARCH

A.S. GNAÑASAMBANDAN
19, DR. NATESAN ROAD,
ASHOK NAGAR, MADRAS-600 083

**International Institute of
Saiva Siddhanta Research**

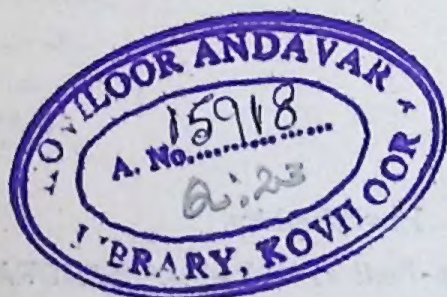
**Dharmapuram,
Mayiladuthuri-609 001**

1993

© T. N. RAMACHANDRAN :

First Edition.

Price Rs. 8-00/-

25-4

THE FOUNDER OF DHARMAPURAM AADHINAM

HIS EXALTED HOLINESS

St. Gurugnanasambandha Paramacharya Swamikal

**His Holiness Shanmukha Desika Gnanasambandha
Paramacharya Swamikal**

The 26th Pontiff of Dharmapuram Aadhinam.

Preface

254

The authors of "*Bharati Tamizh*"¹ affirm that Mahakavi Bharati coined the word "*poozhthi*". This is an error. Had they but consulted the Tamil Lexicon they could have easily learnt that the word is met with in one of the hymns of St. Tirugnanasambandhar on Tirukkedaaram. "*Kezhal Poozhthi kilaikkum*" is the observation of the boy-saint.

Even though the Tamil Lexicon had digested this passage, the compilers of the Lexicon were perhaps unaware of the earlier use of the word (*poozhthi*) by St. Peyaar. Verse 2 of the Tiruvaalangkaattu Moottha Tiruppatikam mentions the word '*poozhthi*'. This decad also makes use of the word '*puzhuti*' the more popular synonym of '*poozhthi*'.

St. Peyaar, in many respects, is a pioneer. Many words occurring in the Tevaaram hymns and considered to be rare, were already used by her. '*Poozhthi*', '*vattanai*' and '*pappu*' are a few of them. Again she speaks of '*atku*' an onomatopoeic word indicating harsh sound. The compilers of the Tamil Lexicon are once again to be inculpated for their omission of this word. However it should be said to their credit, that the supplementary volume of the Lexicon has repaired this omission. Also, St. Peyaar uses a word called '*koll*' a musical synonym for humming which serves as the basic note for the singing of the ghouls.

It is St. Peyaar, we think, who first authored the Tirukka-daikkaappu, the envoi-verse that contains the "*phalasruti*". The envoi which is a signature-poem is charged with the power of mantra and it is this which invests the whole decad with an incantatory puissance. When a devotee reads the Tirukkadaikkaappu of St. Peyaar's which says :

(ii)

“He sports a crescent in His matted crest ; He, for ever,
Dances His twirling dance ; His waist is cinctured
With a serpent ; lo, whoever by His grace,
Is able to sing and dance out this decad
Of Kaaraikkaal Pey of fiery lips and sharp teeth
That abides in the crematory,
Will be freed clean of all sins”

he will be thrilled to the very cockles of his heart.

We think that St. Peyaar had inspired the Vaishnava mystics too. The later half of verse 98 of the Arputattiruvantaati runs thus :

“Did Your hand turn red as it held the fire ? Or did the fire
Grow ruddy from its contact with Your beauteous palm ?
(O Siva) Unriddle this.”

Similar questions are put to Vishnu by St. Nammazhwar.

“Did the effulgence of your visage burgeon as that
Of your crown's ? Did the effulgence of your feet burgeon
As that of the blown lotus-pedestal ? Did the effulgence
Of your beauteous waist merge with the natural radiance
Of your vestments and jewels? O Lord of Sri, clarify this.”²

Verse 100 of the Antaati reads thus :

O Golden-hued ! When Your Bull walks, earth trembles ;
The direction when it looks thitherward ; when it bellows,
The whole world gets scared. Is Your mount a lion of the
mountain

Or a skiey thunderbolt or truly a bull ? Clarify this.”

This verse perhaps inspired Periyaaazhwar to sing thus :

“When lying, he kicks the crib to smithereens,
When borne on waist, he will break it.”³

The great Christian missionary Dr. G.U. Pope was swept off his feet by the life and achievement of St. Peyaar. Verse 15 of the Tiruvempaavai begins thus : "Ororukaal..." The word *kaal* reminds G.U. Pope of Kaaraikkaal and in a foot-note which runs to two pages of closely printed matter, he narrates her life, following strictly the Periya Puranam version. His wrong identification of Aalankaadu is to be excused as a mere peccadillo in the context. According to G.U. Pope her hymns are lyrics, yes, "renowned lyrics".

It is St Peyaar who first set the pattern for the composition of *Patikam* (decad). Since hers are the earliest they are called "*Moottha Patikam*" (Ancient Decads). Again she is the inventor of the genre called "*Yirattai Mani Maalai*". It is she, it should be remembered, who first applied the genre called "*Antaati*" to religious prabandas.

Chronologically the works of St. Peyaar come next to that of Tirumoolar's Tirumantiram. The Authors of the Tevaaram were blessed with amanuenses to indite their hymns as they sang them. But who was there to write down the verses of St. Peyaar ? When her husband fell at her feet at the outskirts of his town, and declared to the people that were there, that she was a goddess who should be adored by all, she became convinced of his commitment to his persuasion. Then and there she prayed to Lord Siva to rid her of the burden of her beauty and flesh which she bore hitherto for the sake of her, husband, and grant her the form of a ghoul dear to the Lord. ⁴ She forthwith shook away all her flesh where beauty abode, and stood an awful, skeletal being—the form of a hallowed ghost. Struck with fear the people that stood near her, moved away. Alone, alone all all alone, she stood and hailed Siva with her Arputattiruvantaati and Yirattai Mani Maalai, both in anaphoretic verses. When thus she hymned the God of gods, who was there to indite them ? Again, it was in the crematory of Tiruaalangkaadu that she hymned her two decads when Lord

Siva danced in the fire of the crematory witnessed by her, and His hosts. No mortal was valiant enough to witness this. Yet we are blessed with her verses, and the devout sing them, to this day, tearfully. This is proof positive of the Lord's infinite mercy. This also bears ample testimony to the mysterious ways of the Lord.

Of her St. Sekkizhaar says : "Thus she hailed Him whose source is unknown." Even so is the source of her hymns. St. Sekkizhaar completes her Puranam with these words :

"She is the one who for ever abides
Beneath the uplifted foot, roseate and redemptive,
Of the Lord of cosmic Dance."

For her two decads on Tiruaalangaadu, the backdrop is the crematory. Skeletal beines, bhootas, ghouls and corpses are the dramatis personae. Kestrels, barn-owls, partridges and *Aanntalai* bird, and yetti, ilavam, eekai, soorai, kaarai, kalli and mulli are her fauna and flora. ⁵. A dance, a veritable danse macabre, is danced in the most fantastic fashion. The danseurs and the danseuses are wraithy creatures ⁶. Sacchari, kokkarai, takkai, takunitam, tuntupi, taalam, mattalam karatikai, vankai, menthol, damarukam, kudamuzha, montai and the like form the eerie orchestra and a bloodcurdling scene is enacted.

Although St. Peyaar conjures up sights and scenes which no human being can witness without giving up his ghost, it is not *gramarye* or sorcery that informs her work. It is love—pure and unsullied—, which is her message. Though she was born in the mercantile clan, she never bothered about gain or bargain. As a babe in the crib she but lisped the Lord's praise. She lived a normal life and should have undergone her share of pain and pleasure. Even if Siva would not rid her of her misery, yet her love for Him would never abate.

“My misery He may not uproot ; pity me He may not ;
Neither may He reveal to me the way ; yet for our Lord
Whose form is Light, and who decked with bones, dances
In the fire, my heart’s love shall never suffer decrease.”

Here is seen love at its highest. It is a universal love ;
a sacrificial love ; a saving and sanctifying love ; a sustaining
and strengthening love ; an inseparable and ineluctable love,
a rewarding and chastening love. It is untainted by *mismos*
(hatred). It is awful and grand, lofty and noble, sublime and
ambrosial, transcending and transmuting ; sincere, innocent,
generous, forbearing, forgiving and is full of the peace that
passeth understanding.

Tirumoolar affirmed that Siva is Love. Indeed, in His
infinite mercy, Siva makes it appear that Love is even greater
than He . He—the Mountain—, is held imprisoned in the
palm of Love. So is Krishna. As Vishnu, in barely two
strides he measured the triple worlds. Yet as babe Krishna,
he lay helpless on the knees of Mother Yasoda. Krishna once
incarnated as the “Cosmic Boar”. On the tip of a hair on his
hirsute body, all the seven oceans lay curled like a little dew-
drop. He—even He—, lay a helpless infant on the knees of
Mother Yasoda. She bathed him with lukewarm water,
scooping it in little palmfuls from a dinky little bucket. In
her Aruptattiruvantaati which is a superb embodiment of the
lyra mystica and a spiritual testament for all time, St. Peyaar
sings of the greatness of Love thus :

“Your spacious begging-bowl—the skull, was not a whit filled
By all the food that was cooked using the vast seas as boiling
Water; yet how is it that it came to be filled when innocent
women
Unaware of its greatness, poured their alms into it ? ”

Yes, it is love that fills and fulfils. The great Kamban tells us how mighty and weighty love is. In a fight between Ravana and Lakshmana, the latter falls down unconscious. Ravana then essays to lift and carry away Lakshmana. He who, of yore, uprooted the great mount Kailas, was unable to lift him, though he strained every nerve of his in this endeavour. He forsook his attempt and moved away. Then came Hanuman who with ease lifted and carried Lakshmana away. Says Kamban : "Anuman mahavu kondu poyamaram pukum mantiyai nikartthaan" (Hanuman resembled a she-monkey that carried her young one on her person to a tree).

According to Dante it is love that moves the worlds. According to Jalaluddin Rumi, Love is the Highpriest who mediates between God and soul. He sings :

" 'Tis heart-ache lays the lover's passion bare :
 No sickness with heart-sickness, may compare.
 Love is a malady apart, the sign
 And astrolabe of mysterious Divine.
 Whether of heavenly mould or earthly cast,
 Love still doth lead us yonder at the last.
 Reason, explaining Love, can naught but flounder
 Like ass in mire : Love is Love's own expounder.
 Does not the sun himself the sun declare ?
 Behold him ! All the proof thou seek'st is there."

In fine, the experience of St. Peyaar was unique. Her life of love for Siva commenced from the day when, as a babe, she began to articulate or lisp a few words in her mother-tongue. Her experience of Siva was all the more remarkable, because, to begin with, she knew nothing of Siva's form of majesty. Andrum tiruuruvam kaanaathe aatpattane (even in the distant past I became enslaved to You without beholding You) are her words which present to us a true picture of the

saint. It was only afterwards that she found her personal encounter with Siva richly explaining her very early love for Siva. It is true that even as a child she felt the irrepressible and irresistible love of God. Yet it remained mute and it coursed within well-defined bounds. The appearance of a mango-fruit, as it were, from nowhere, was to her the first indicant of a theophany. Even when this experience was reiterated, she did not betray any extraordinary symptom. It was only when her husband fell at her feet and importuned others to emulate him, she could no longer contain herself. The delicate lass of utmost gentleness manifested her iron-will before which even adamant was to be deemed brittle. Her prayer for the form of a *pey* was forthwith granted by Lord Siva, and never perhaps had flown the grace of Siva with such compulsive urgency. Her decision for renunciation which involved a complete sacrifice of all the household joys, was taken in a split-second. In perhaps less time, the implementation came to be which was total and irrevocable. For a normal woman, this was tragedy of the most devastating type ; for our Saint this was the very consummation of her devotion. Her love of Siva was ‘undivided and whole hearted.’”

For the first time, all the poems of St. Peyaar appear in an English translation. This, we owe to His Holiness, the 26th Pontiff of the Dharmapuram Aadhinam. Lord Siva bade St. Peyaar to translate His dance into Tamil hymns. His Holiness bade us translate her Tamil hymns into English. We have, we hope, thanks to the blessings of His Holiness, brought out a readable and dependable translation. If this be so, there is rich fare here for the soul that hungers after spiritual pabulum.

A minimum amount of notes is provided in this work. No explanation of the hymns is attempted. This calls for the

inditing of a whole book. The hymns are best understood and enjoyed by one who is well-versed in Saiva Siddhantam as well as Saivite mysticism. Much of the witchery of St. Peyaar's poetry is bound to be beyond the lay-person's ken of comprehension. However a studious and assiduous cultivation of these hymns will, by stages, cause the burgeoning of the reader's intellect who will eventually be blessed with an entelechy at once ecstatic and ever-during. On our part, we have indicated a few hints which will be found to be useful by the reader, in the essay entitled "St. Peyaar, the Saivite Mystic" appended to this book.

1. "Bharati Tamizh" by Dr.K. Karunakaran and V. Jaya : Manivachakar Pathippakam, Chidambaram (1987). Vide Page 21.

2. Tiruvoimozhi : 3—1—1.

3. Mutalaayiram : 1—1—9.

4. Two observations (extracted hereinbelow) of Prof. A. K. Ramanujan, a careful writer, are unfortunately, found to be incorrect.

1) "It is more common for a married woman-saint to get rid of her husband than to endure him..., or she may terrify her husband by miracles, as does Karaikkalammai."

2) "Karaikkalammai turns into a skeleton before a lust-infatuated male."

—On Women Saints in THE DIVINE CONSORT, (pp. 320—21), Ed. J.S. Hawley and D.M. Wulff, Bacon Press, Boston, 1956.

It was not the intention of Kaarikkaal Ammaiyaar to perform anything that partook of the mirific. Much less was

it her intent to terrify her husband. When her husband wanted her to serve him the (second) mango fruit which she had earlier received through a servant and which she had already served to a servitor of Siva, she invoked the mercy of Siva, and came by a fruit. After eating it, her husband found out that it was not the fruit he sent to her. Then he importuned her to disclose to him how she came by it. She told him the truth. Unconvinced when he insisted that she should produce one more fruit in the same way, she prayed to Siva thus : "If you do not deign to grace me now, O Siva, my words will be deemed false." At this, the infinitely merciful Siva made her come by a fruit and this she placed in the palm of her husband. The fruit, after a few seconds, disappeared. The husband was no doubt, dumbfounded. These are the facts. They do not support the theory of the Professor who says that Kaaraikkaal Ammaiyaar frightened her husband by a miracle to get rid of him

Again, her husband was not a lust-infatuated male. When he became alive to the greatness of his wife, his outlook underwent a transformation. He thought that his wife was a goddess. Thereafter he would not have any consortium with her. He left Kaaraikkaal and settled in a town situate in the Paandya country. He married again. This was nothing unusual in those days.

The dictum of Vidya Dehejia which says, "... Karaikkal Ammaiyaar gave herself up to Siva upon being abandoned by her husband who was *intimidated* by her divine powers" is equally erroneous. [Vide pp. 32—33, Antal and Her Path of Love, State University of New York Press, Albany—1990].

5) It is to be noted that St. Tirugnaanasambandhar also mentions kaarai, eekai, kalli, muli, soorai, etc., as growing in the crematoty at Nanipalli where Siva abides.

6) Actually the dance that is enacted by the Lord is a dance that manifests grace. St. Peyaar calls Nataraja thus : "Andam ura nimirnthu sadum yengkal Appan." This dance is known as "Urdhva taandava". The bronze icon of Nataraja installed in the Aalangkaadu temple represents this magnificent dance. An inscription (1210 A.D.) of Kulotthunga III calls this Lord : "Andam ura nimirnthu aruliya Naayanaar." See page 14, Presidential Address of Kudantai N. Sethuraman at the Seventh Annual Conference of Place-names Society of India, University of Gorakhpur, Gorakhpur, U. P.

7) Love of God According to Saiva Siddhanta by Mariasusai Dhavamony (page 134), Oxford at the Clarendon Press, 1971.

* * *

Gracias

We render our hearty thanks to :

Amarar Roja Mutthiah of Kottaiyur who placed his Library at our disposal for preparing the Bibliography, Siva Sri P. Arulnama-sivayan—our coadjutant and confrere in all our undertakings—, for having gone through the proof-sheets, Kudavaayil Balasubramanian for securing the picture of the icon of St. Peyaar installed in the Tiruvaalangkaadu Temple, and M/s J.V. Printers, Thanjavur-4, for the elegant execution of the work.

Contents

Preface.....	pp. i to x
Gracias.....	p. x
Contents.....	p. xi
Tiruaalangkaattu Mootha Tiruppatikam-1	
	pp. 1 to 12
Tiruaalangkaattu Mootha Tiruppatikam-2	
	pp. 12 to 23
Tiruyirattaimanimaalai.....	pp. 24 to 43
Arputatthiruvantaati.....	pp. 44 to 95
Bibliography	pp. 96 to 99
Appendix : St. Peyaar : the Saivite	
	Mystic pp. 100 to 103

ADDITIONS AND CORRECTIONS

Page	Line	For	Read
3	15	alarmed	alarmed.
8	16	அப்பன்	அப்பன்
11	9	music	music.
11	20	crematory	crematory.
11	25	he	the
17	17	mightshade	nightshade
19	5	Aud	And
25	11	meaning	meaning,
33	4	ol	of
35	10	hink	think
39	5	You ;	You
43	5	ever	ever.
47	17	austerities	austerities.
47	20	muitnous	mutinous
47	22	man"	man."
53	13	Alass	Alas
59	9	Pahipputaiyaro	pazhip- putaiyaro
61	11	Him	him
65	14	lightning's.	lightning's,
65	15	that	those
75	14	prayer for	prayed-for
77	5	moon	morn
101	29	world	word
102	12	thither	thither.
103	5	of sters	fosters
103	6	rom	form
103	14	praise"	praise."

காரைக்காலம்மையார் பிரபந்தங்கள்

1. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்

பண்—நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொங்கை திரங்கி நரம்பெ முந்து
 குண்டுகண் வெண்பற் குழிவ யிற்றுப்
 பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டு
 பரடுயர் நீள்கணைக் காலோர்பெண் பேய்
 தங்கி அலறி உலறு காட்டில்
 தாழ்சடை எட்டுத் திசையும் வீசி
 அங்கம் குளிர்ந்தனல் ஆடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

1

கள்ளிக் கவட்டிடைக் காலை நீட்டிக்
 கடைக்கொள்ளி வாங்கி மசித்து மையை
 விள்ள எழுதி வெடுவெ டென்ன
 நக்கு வெருண்டு விலங்கு பார்த்துத்
 துள்ளிச் சுடலைச் சுடுபி ணத்தீச்
 சுட்டிட முற்றுஞ் சுளிந்து பூழ்தி
 அள்ளி அவிக்கநின் றாடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

2

Tiruraalangkaattu Moottha Tiruppatikam-I

The breasts have dried up ; the nerves are bulging ;
 Sunk are the eyes and hollow is the maw ;
 Ruddy are the gums in the two rows of teeth ;
 Two white teeth are jutting out ; long are
 The raised ankles : thus, even thus is she—a ghost !
 In the withered wood she abides screaming-
 In that wilderness of a forest, with His flowing
 Matted hair wafting in all the eight directions
 He—our Father—, dances carrying in His
 Cool body, the fire. Behold Tiruaalangkaadu !

1

A she-ghoul stretches her leg into a cleft of cactus ;
 It draws from the funeral pyre a burning brand,
 Grinds it into khol and paints her eye-lids therewith ;
 It then cachinnates and (anon) gets alarmed,
 Beholding the approaching beasts, it jumps
 And gets burnt by the fire of the funeral pyre ;
 Totally resentig this, it puts out the fire by heaping
 Dust thereon. It is in such a crematory
 Our Father dances. Behold Tiruaalangkaadu !

2

வாகை விரிந்துவெண் நெற்(று) ஒலிப்ப
 மயங்கிருள் கூர்நடு நாளை ஆங்கே
 கூகையொ(டு) ஆண்டலை பாட ஆந்தை
 கோடதன் மேற்குதித் தோட வீசி
 ஈகை படர்தொடர் கள்ளி நீழல்
 ஈமம் இடுசுடு காட்ட கத்தே
 ஆகம் குளிர்ந்தனல் ஆடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

3

குண்டிலோ மக்குழிச் சோற்றை வாங்கிக்
 குறுநரி தின்ன அதனை முன்னே
 கண்டிலோம் என்று கனன்று பேய்கள்
 கையடித் தோடிடு காட ரங்கா
 மண்டலம் நின்றங்(கு) உள்ளாம் இட்டு
 வாதித்து வீசி எடுத்த பாதம்
 அண்டம் உறநிமிர்ந் தாடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

4

The white and ripe nuts of *vaakai* are rattling ;
 It is dead of night—densely dark and bewildering ;
 Now do barn-owl and *aantalai* begin to sing ;
 The horned owl jumps on a branch, its wings aflutter.
 It is a crematory where pyres are arranged
 Under the shade of cactus entwined with *indai* creepers
 It is here our Father who with His cooled body
 Dances in the fire ! Behold Tiru^aaalangkaadu !

vaakai : Sirissa (*Albizzia lebbek*)

aantalai : A bird with a man's face

indai : Eight-pinnate soap-pod (*Acacia intsia caesia*)

3

Retrieving the cooked rice thrown into the homa-pit
 A fox eats it. "Alas, why did we not eye the food
 Ere the fox beheld it ?" So cry the ghouls in wrath
 And run about in the crematory clapping hands.

This crematory is indeed my Lord's theatre
 Where He dances the *ullaalam*-dance forming

A mandala ; then our Father stands erect,

His uplifted foot grazing the heavens,

And dances ! Behold Tiru^aaalangkaadu !

Ullaalam : The details of this dance are not known.

Mandala : A circle

4

விழுது நிணத்தை விழுங்கி யிட்டு
 வெண்தலை மாலை விரவப் பூட்டிக்
 கழுதுதன் பிள்ளையைக் காளி என்று
 பேரிட்டுச் சீருடைத் தாவளர்த்துப்
 புழுதி துடைத்து முலை கொடுத்துப்
 போயின தாயை வரவு காணா(து)
 அழுதுறங் கும்புறங் காட்டில் ஆடும்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

5

பட்டடி நெட்டுகிர்ப் பாறுகாற்பேய்
 பருந்தொடு கூகை பகண்டை ஆந்தை
 குட்டி யிடமுட்டை கூகை பேய்கள்
 குறுநரி சென்றணங் காடு காட்டில்
 பிட்டடித் துப்புறங் காட்டில் இட்ட
 பிணத்தினைப் பேரப் புரட்டி ஆங்கே
 அட்டமே பாயநின் றாடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம் திருவாலங் காடே.

6

A ghou! devoured oily fat and decked herself
Fittingly with a garland of white skulls.

That ghou! christened her child as Kaali
And reared it in splendour ; she wiped out the dust
From the person of her child and suckled it.

This done, away she went but did not return in time ;
At this her child cries and cries and falls asleep.
Such is the crematory where our Father
Dances ! Behold Tiruaalangkaadu !

5

The ghouls of flat, cloven feet and long nails
Deliver their young ; kestrels, barn-owls, partridges
And horned owls lay their eggs ; ghouls, barn owls,
Foxes and other birds and beasts turn fully

The corpses left there all abandoned
In the dreadful crematory where our Father
So leaps and dances in all the eight directions
That His heels hit His fundament !
Behold Tiruaalangaadu !

6

சுழலும் அழல்விழிக் கொள்ளி வாய்ப்பேய்
 சூழ்ந்து துணங்கையிட் டோடி ஆடித்
 தழலுள் எரியும் பிணத்தை வாங்கித்
 தான் தடி தின்(று) அணங் காடு காட்டில்
 கழலொலி ஓசைச் சிலம்பொலிப்பக்
 காலுயர் வட்டணை இட்டு நட்டம்
 அழலுமிழ்ந் தோரி கதிக்க ஆடும்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

7

நாடும் நகரும் திரிந்து சென்று
 நன்னெறி நாடி நயந்த வரை
 மூடி முதுபிணத் திட்டமாதே
 முன்னிய பேய்க்கணம் சூழச் சூழக்
 காடுங் கடலும் மலையும் மண்ணும்
 விண்ணும் சுழல அனல்கை யேந்தி
 ஆடும் அரவப் புயங்கன் எங்கள்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

8

The fire-breathing ghouls whose rolling eyes spit fire
 Foregather and enact the dance of *tunangkai* ;
 They run hither and thither, pull out the burning corpses
 From the pyre and eat the flesh thereof.
 Such is the fearful crematory where to the sounding
 Of the anklets and the heroic anklet, our Father
 Dances His *vattanai* in the crematory whilst His
 Fulgorant strands of matted hair sway and sputter.
 Behold Tiruaalangkaadu !

tunangkai : The details of this dance are not known.
vattanai : dancing in circles ; a spiralling dance.

7

Lo, he is dead who willingly wandered through
 Country and city to gain the goodly way ;
 All shrouded, he is now laid beside the corpse
 Of an aged person ; such is the crematory
 Where the Lord whose jewels are snakes,
 Surrounded by the gathering hordes of ghouls,
 Holding the fire in His palm, so dances
 That woodland and ocean, mountain and earth
 Spin and whirl ! Behold our Father's Tiruaalangkaadu !

8

துத்தங்கைக் கிள்ளை விளரி தாரம்
 உழைஇனி ஓசைபண் கெழுமப் பாடிச்
 சச்சரி கொக்கரை தக்கை யோடு
 தகுணிதம் துந்துபி தாளம் வீணை
 மத்தளம் கரடிகை வன்கை மென்றோல்
 தமருகம் குடமுழா மொந்தை வாசித்(து)
 அத்தனை விரவினோ டாடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

9

புந்தி கலங்கி மதிம யங்கி
 இறந்தவ ரைப்புறங் காட்டில் இட்டுச்
 சந்தியில் வைத்துக் கடமை செய்து
 தக்கவர் இட்ட செந்தீ விளக்கா
 முந்தி அமரர் முழுவின் ஓசை
 திசைகது வச்சிலம்(பு) ஆர்க்க ஆர்க்க
 அந்தியில் மாநடம் ஆடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம்திரு வாலங் காடே.

10

Our Lord sings so tunefully that *tuttham*,
Kaikkilai, *vilari*, *taaram*, *uzhai* and *yili*
 Mesh in harmony ; *sacchari*, *kokkarai*, *takkai*,
Takunitham, *karatikai*, *vankai*, *menthol*,
Tamarukam, *kutamuzha* and *monthai* accompany
 His singing in admirable unison.
 Our Father dances to the orchestral polyphony !
 Behold His place—Tiruaalangkaadu !

Note : Tuttham etc., are the seven basic notes of Indian music/
 Takkai, takunitham : Percussion instruments.
 Takunitham is also known as takuniccham /
 Tuntupi : A celestial instrument.
 Karatikai : A drum.
 Vankai, menthol : Instruments made of hide.
 Tamarukam : A little drum shaped like an hour-glass.
 Kutamuzha : The pancha—mukha vaadya (the
 five-faced drum).

9

With befuddled intellect and bewildered *manam*,
 They place the corpse at the junction of the roads,
 Perform the obsequies and then take it to the crematory
 The red fire set to the pyre by the one entitled,
 Glows like lamp ; such is the place where during twilight
 hour
 Our Father enacts the great dance whilst His anklets
 Sound, and the drum-beats of the celestials pervade
 All the directions. Behold Tiruaalangkaadu !

10

ஒப்பினை இல்லவன் பேய்கள் கூடி
 ஒன்றினை ஒன்றடித்(து) ஒக்க வித்துப்
 பப்பினை இட்டுப் பகண்டை யாடப்
 பாடிருந்(து) அந்நரி யாழ் அமைப்ப
 அப்பனை அணிதிரு வாலங் காட்டுள்
 அடிகளைச் செடிதலைக் காரைக்கால்
 பேய்
 செப்பிய செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்
 சிவகதி சேர்ந்தின்பம் எய்து வாரே.

11

2. மூத்த திருப்பதிகம்

பண் - இந்தளம்
 திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டி இலவம் ஈகை
 குரை காரை படர்ந்தெங்கும்
 சுட்ட சுடலை குழ்ந்த
 கள்ளி சோர்ந்த குடர்கௌவப்
 பட்ட பிணங்கள் பரந்த
 காட்டில் பறைபோல் விழிகட்பேய்
 கொட்ட முழுவம் கூளி
 பாடக் குழகன் ஆடுமே.

The ghouls of Him who is beyond compare, foregather,
 Pat each other in glee, make dinsome riot
 And spread as in a dance ; the singing of partridges
 Is accompanied as though on *yaazh* by the foxes
 That stand close by ; such is the beauteous Tiruaalangkaadu
 Of our Father ! They that are versed in this decad
 Of chaste Tamil sung on Him by Kaaraikkaal Pey
 Of bushy and spreading hair, will surely
 Come by Siva's way and bliss eternal.

11

Tiruaalangkaattu Moottha Tiruppatikam—2

It is a crematory of burning pyres girt with cactus ;
 Yeti, ilavam, eekai, soorai and kaarai abound here
 Where ghouls draw out and eat the exposed intestines
 Of corpses ; it is here the *Bhootas* sing
 Accompanied on muzhavam by ghosts whose eyes
 Are like those of the drum,
 And the handsome One dances.

- Yeti* : Strychnos nuxvomica.
Ilavam : The silk cotton tree / Eriodrendron
 anfractuosum.
Eekai : A species of mimosa.
Soorai : Zizyphus Napeca
Kaarai : Webera tetrandra.
Muzhavam : A percussion instrument.

1

நிணந்தான் உருகி நிலந்தான்
 நனைப்ப நெடும்பற் குழிகட்பேய்
 துணங்கை எறிந்து சூழும்
 நோக்கிச் சுடலை நவிழ்த்தெங்கும்
 கணங்கள் கூடிப் பிணங்கள்
 மாந்திக் களித்த மனத்தவாய்
 அணங்கு காட்டில் அனல்கை
 ஏந்தி அழகன் ஆடுமே.

2

புட்கள் பொதுத்த புலால்வெண்
 தலையைப் புறமே நரிகவ்வ
 அட்கென்(று) அழைப்ப ஆந்தை
 வீச அருகே சிறுகூகை
 உட்க விழிக்க ஊமன்
 வெருட்ட ஓரி கதித்தெங்கும்
 பிட்க நட்டம் பேணும்
 இறைவன் பெயரும் பெருங்காடே.

3

Fat melts and wets the ground ; beholding this
 The long-toothed and sunken-eyed ghouls
 Enact the dance of *tunangkai* ; then they throw their looks
 Around, put out the fire in the pyres,
 Eat the corpses to their hearts' content and feel
 Delighted ; it is in such a fitting crematory,
 Holding fire in His hand, the handsome One dances.

2

Jackals tug at and draw away the stinking
 White heads punctured by birds ;
 Owls raise a hue and cry ; owlets wave amain their wings ;
 Barn-owls stare and cause fright in beholders ;
 Foxes howl everywhere in great urgency ; such is
 The great charnel-house ; it is here
 The Lord desires to enact His dance.

Note : அடகு (Atku) is an onomatopoeic word indicating
 harsh sound. This word was used only by St.
 Peyar. The Tamil Lexicon, in the first instance,
 omitted to mention this word. It however
 repaired the omission in its Supplement.

3

செத்த பிணத்தைத் தெளியா(து)
 ஒருபேய் சென்று விரல்கட்டிக்
 கத்தி உறுமிக் கனல்விட்(டு)
 எறிந்து கடக்கப் பாய்ந்துபோய்ப்
 பத்தல் வயிற்றைப் பதைக்க
 மோதிப் பலபேய் இரிந்தோடப்
 மித்த வேடம் கொண்டு
 நடட்டம் பெருமான் ஆடுமே.

4

முள்ளி தீந்து முளரி
 கருகி மூளை சொரிந்துக்குக்
 கள்ளி வற்றி வெள்ளில்
 பிறங்கு கடுவெங் காட்டுள்ளே
 புள்ளி உழைமான் தோலொன்(று)
 உடுத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டுப்
 பள்ளி இடமும் அதுவே
 ஆகப் பரமன் ஆடுமே.

5

It was a corpse ; yet a ghoul was not sure of it ;
 So it came near it, pointed a finger at it, cried aloud,
 Roared and threw at it a fire-brand ; even then
 It was not sure of aught ; affrighted it fled far away
 And began to beat in bewilderment its stomach
 Like unto a *picottah* ; this witnessing, many a ghoul
 Took to their heels in sheer fear ; it is in such a crematory
 Our Lord, in the guise of a mad man, dances.

4

Scorched are *mulli* plants, charred is the firewood ;
 Brains seep out of broken crania ; cacti wilt ;
 Such is the fierce crematory where wood-apple trees
 Abound ; it is indeed His place of rest.
 It is in this wilderness, the Supreme One dances
 Girt with the skin of an antlered
 And spotted antelope, the tiger-skin
 Dangling on His shoulder.

Mulli : a thorny plant ; Indian nightshade
 (Solanum Indicum)

5

வாளைக் கிளர வளைவாள்
 எயிற்று வண்ணச் சிறுகூகை
 மூளைத் தலையும் பிணமும்
 விழுங்கி முரலும் முதுகாட்டில்
 தாளிப் பணையின் இலைபோல்
 மயிர்க்கட் டழல்வாய் அழல்கட்பேய்
 கூளிக் கணங்கள் குழலோடு
 இயம்பக் குழகன் ஆடுமே.

6

நொந்திக் கிடந்த சுடலை
 தடவி நுகரும் புழுக்கின்றிச்
 சிந்தித் திருந்(து) அங் குறங்குஞ்
 சிறுபேய் சிரமப் படுகாட்டின்
 முந்தி அமரர் முழவின்
 ஓசை முறைமை வழுவாமே
 அந்தி நிருத்தம் அனல்கை
 ஏந்தி அழகன் ஆடுமே.

7

The colourful owlets of bright teeth — bent and ensate—,
 Gobble up heads, brains and bodies of corpses
 And hoot in the crematory ; there ghouls whose
 Spreading hair is like the leaf of the *taali*-palm
 And whose fire-red eyes are ablaze, make
 Fluten music with their mouths along with
 The Bhoota hosts ; it is here the handsome One
 Enacts His dance.

6

The ghostlings feel the burnt-out pyres and come by
 Flesh none, alas ; dazed, they fall asleep there ;
 Such is the crematory where the young ones of ghosts
 Endure much hardship ; it is here the handsome One,
 Holding fire in His hand, enacts the evening-dance
 Keeping time to the sound
 Of *muzhavam* played by the celestials
 That had come thither, in time .
The evening dance : The dance enacted
 during the hour of Pradosha

7

வேய்கள் ஓங்கி வெண்முத்(து)
 உதிர வெடிகொள் சுடலையுள்
 ஓயும் உருவில் உலறு
 கூந்தல் அலறு பகுவாய
 பேய்கள் கூடிப் பிணங்கள்
 மாந்தி அணங்கும் பெருங்காட்டில்
 மாயன் ஆட மலையான்
 மகளும் மருண்டு நோக்குமே.

8

கடுவன் உகளும் கழைசூழ்
 பொதும்பிற் கழுகும் பேயுமாய்
 இடுவெண் தலையும் ஈமப்
 புகையும் எழுந்த பெருங்காட்டில்
 கொடுவெண் மழுவும் பிறையும்
 ததும்பக் கொள்ளென்(று) இசைப்பாடப்
 படுவெண் துடியும் பறையும்
 கறங்கப் பரமன் ஆடுமே.

9

It is a crematory where bodies burn crackling
 And where lofty bamboos scatter white pearls !
 There the huge and loud-mouthed ghouls
 Of dry and dangling hair and tired bodies
 Foregather and eat to their hearts' content
 The corpses ; it is in such a great crematory
 The One of gramarye dances ; the Daughter
 Of the Mountain witnesses this in wonder.

8

It is a crematory through which male monkeys
 Leap about ; it is girt with bamboos ; it is full
 Of ghouls and vultures ; here abound the white
 Skulls and the smoke of the pyres ; it is here
 The supreme One dances whilst His crooked,
 White *mazhu* and crescent wobble,
 The white *tudi* and the drum resound
 And the basic note of music hums : "Koll".
mahzu : A battle-axe ; a burning rod.
tudi : A little drum shaped like an hour-glass.
 "Koll" : See preface.

9

குண்டை வயிற்றுக் குறிய
 சிறிய நெடிய பிறங்கற்பேய்
 இண்டு படர்ந்த இருள்குழ்
 மயானத் தெரிவாய் எயிற்றுப்பேய்
 கொண்டு குழவி தடவி
 வெருட்டிக் கொள்ளென்(று) இசைபாட
 மிண்டி மிளிர்ந்த சடைகள்
 தாழ விமலன் ஆடுமே.

10

குடு மதியம் சடைமேல்
 உடையார் சுழல்வார் திருநட்டம்
 ஆடும் அரவம் அரையில்
 ஆர்த்த அடிகள் அருளாலே
 காடு மலிந்த கனல்வாய்
 எயிற்றுக் காரைக் கால்பேய்தன்
 பாடல் பத்தும் பாடி
 ஆடப் பாவம் நாசமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

11

The hollow-stomached ghouls—short and small—,
 Of huge mountains and the ghouls of fiery mouths
 And fierce teeth abiding in the crematory imbrowned
 By *indai* plants, sometimes coddle and sometimes resent
 Their infants. To the singing of these whose basic note
 Sounds ‘*Koll*’ the pure One dances whilst His
 Dense and bright matted strands of hair dangle low.

10

He sports a crescent in His matted crest ; He, for ever,
 Dances His twirling dance ; His waist is cinctured
 With a serpent. Lo, whoever, by His grace,
 Is able to sing and dance out this decad
 Of Karaikkaal Pey of fiery mouth and sharp teeth
 That abides in the crematory,
 Will be freed clean of all sins.

11

3. திருஇரட்டை மணிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்
கட்டளைக் கலித்துறை

கிளர்ந்துந்து வெந்துயர் வந்தடும்
போதஞ்சி நெஞ்சம் என்பாய் !
தளர்ந்திங்(கு) இருத்தல் தவிர்திகண்
டாய் ; தள ராதுவந்தி ;
வளர்ந்துந்து கங்கையும் வானத்
திடைவளர் கோட்டுவெள்ளை
இளந்திங் களும்எருக் கும்மிருக்
குஞ்சென்னி ஈசனுக்கே.

1

வெண்பா

ஈசன் அவல் அல்லா தில்லை எனநினைந்து
கூசி மனத்தகத்துக் கொண்டிருந்து —பேசி
மறவாது வாழ்வாரை மண்ணுலகத் தென்றும்
பிறவாமைக் காக்கும் ; பிரான்.

2

Tiruyirattaimanimaalai

O heart ! Avoid abiding here all wilted and scared
 And reduced to bones (when) assailed by the sweeping
 Onslaught of cruel misery ; hail Him unwearied ;
 He is the Lord-God whose crest is adorned
 With the Ganga that flows dashing against its banks,
 The white crepuscular crescent and the madar flower.

I

The Lord never causes them to get born on earth
 Who firmly think that there is no God but He
 And instal Him in their *manam* in humble bashfulness
 And also articulate His praise never forgetting Him.

Note : The Tamil word : ‘‘Koosi’’ is associated, in meaning,
 with bashfulness. The devotee feels ashamed of his
 past forgetfulness. Whenever he thinks of his little-
 ness and the Lord’s greatnees, he feels put out.

2

கட்டளைக் கலித்துறை

பிரானென்று தன்னைப்பன் னாள்பர
 வித்தொழு வார்இடர்கண்(டு)
 இரானென்ன நிற்கின்ற ஈசன்கண்
 டர் ! இன வண்டுகிண்டிப்
 பொராநின்ற கொன்றைப் பொதும்பர்க்
 கிடந்துபொம் மென்றுறைவாய்
 அராநின் றிரைக்குஞ் சடைச்செம்பொன்
 நீள்முடி அந்தணனே.

3

வெண்பா

அந்தணனைத் தஞ்சமென்(று) ஆட்பட்டார்
 [ஆழாமே
 வந்தணைந்து காத்தளிக்கும் வல்லாளன் —
 [கொந்தணைந்த
 பொன்கண்டாற்பூணாதே கோணாகம் —
 பூண்டானே !
 என்கண்டாய் ? நெஞ்சே ! இனி.

4

His matted hair of ruddy gold is adorned
 With *Konrai* flowers which are buzzed and kindled
 By chafers ; there the serpent of venomous sacs stands
 hissing :
 Such is He, the long-haired Brahmin.
 He is indeed the Lord who will not passively witness
 The misery of worshippers who hail Him
 For days on end as the Lord God.

He, the Brahmin, is the mighty One that comes to them
Who take refuge in Him and saves them from rebirth ;
Lo, He but wears the killer-serpent and not the flowers
Of auric *konrai* which burgeon in bunches ; O heart,
what may this be ?

Konrai : Cassia ; Indian Laburnum (Cassia fistula).

கட்டளைக் கலித்துறை

இனிவார் சடையினில் கங்கையென்
பாளைஅங் கத்திருந்த
கனிவாய் மலைமங்கை காணில்என்
செய்தி ? கை யிற்சிலையான்
முனிவார் திரிபுரம் மூன்றும்வெந்
தன்றுசெந் தீயில்மூழ்கத்
தனிவார் கணைஒன்றி னால்மிகக்
கோத்தளம் சங்கரனே.

வெண்பா

சங்கரனைத் தாழ்ந்த சடையானை அச்சடைமேல்
பொங்கரவம் வைத்துகந்த புண்ணியனை —
[அங்கொருநாள்
ஆவாவென்(று) ஆழாமைக் காப்பானை எப்
[பொழுதும்
ஒவாது நெஞ்சே ! உரை.

O our Sankara who fixed well a long and peerless dart
 To the bow in your hand to gut the triple, resentful
 citadels

Of the sky with ruddy fire ! Tell me what will betide you

Should She—the daughter of the Mountain, the one
 Whose lips are ruddy like *kovvai* fruit and the one

Who is concorporate with you—, now behold
 Lady Ganga in your long and flowing matted hair ?

Kovvai : According to G. U. Pope, it is a kind of Bryonia.
 Its fruit is blood-red.

5

O heart, for ever hail Him who is Sankara, the One
 Of matted hair that dangles low, the righteous One who
 On that matted hair sports a soaring serpent and the One
 Who on that day saves you from the onslaught of
 misery.

Note : That day : The day of death. .

6

கட்டளைக் கலித்துறை

உரைக்கப் படுவதும் ஒன்றுண்டு
 கேட்கில்செவ் வான் தொடைமேல்
 இரைக்கின்ற பாம்பினை என்றுந்
 தொடேல்இழிந்(து) ஓட்டத்(து) எங்கும்
 திரைக்கின்ற கங்கையும் தேன்றின்ற
 கொன்றையும் செஞ்சடைமேல்
 விரைக்கின்ற வன்னியும் சென்னித்
 தலைவைத்த வேதியனே.

7

வெண்பா

வேதியனை வேதப் பொருளானை வேதத்துக்கு)
 ஆதியனை ஆதிரை நன் னாளானைச்-
 சோதிப்பான்
 வல்லேன மாய்ப்புக்கு மாலவனும் மாட்டாது
 கில்லேன மாவென்றான் கீழ்.

8

O Brahmin who sports on your ruddy matted hair
 The Ganga that flows down and spreads everywhere
 With great waves, melliferous *konrai* and fragrant *vanni*
 Wreaths ! If you be pleased to listen to what I say
 I have something to convey you. Pray, do not sport
 On your crest the hissing and wrathful snake
 That crawls on your ruddy and beauteous garlands.

Note : The words செவ்வான் தொடை (ruddy and beauteous garlands) are interpreted as "the crepuscular crescent" by Tiru. Vi. Ka., and Pattuswamy Otuvaar. My translation follows the interpretation of Pandita Mani Kadirecacchettiyar and Arunachala Mudaliyar.

Vanni : Indian mesquit tree (*Prosopis spicigera*).

7

He is *Vediyān* ; He is the import of the Vedas ; He is the
 One
 Who authored the Vedas ; betelgeuse is His asterism ;
 To behold His feet, Vishnu as a puissant boar burrowed
 Into the earth in vain and eventually owned his
 inability.

Vediyān : The one of Vedas ; its reciter. The one who
 is acknowledged as the supreme by the Vedas.

8

கட்டளைக் கலித்துறை

கீழா யினதுன்ப வெள்ளக்
கடல்தள்ளி உள்ளூறப்போய்
வீழா திருந்தின்பம் வேண்டுமென்
பீர் ! விர வார்புரங்கள்
பாழா யிடக்கண்ட கண்டன்எண்
தோளன்பைம் பொற்கழலே
தாழா திறைஞ்சிப் பணிந்துபன்
னாளும் தலைநின்மினே.

9

வெண்பா

தலையாய ஐந்தினையும் சாதித்துத் தாழ்ந்து
தலையா யினவுணர்ந்தோர் காண்பர்—தலையாய
அண்டத்தான் ஆதிரையான் ஆலாலம்
[உண்டிருண்ட
கண்டத்தான் செம்பொற் கழல்.

10

O ye who seek to avoid the base and miserable flood
 (Of birth and death) and gain entry and abiding life
 In the world of eternal bliss, do what I bid you.

He, the Hero, annihilated the triple citadels of His
 foes ;

He is eight-shouldered. Bow, with delay none, at His feet
 Which are like pure and fresh gold ; be poised
 In His worship for days without end.

9

He is the Lord of the supernal world ; His asterism is
 betelgeuse ;

His throat is dark with the *aalaalam* that He ate ;
 they that chant

His mystic pentad—the chief of mantras—, adore Him and
 come by

The true import, can (alone) behold His feet of
 ruddy gold.

aalaalam : The Haalahaala Venom that emerged out of the
 milky main when it was churned.

10

கட்டளைக் கவித்துறை

கழல்கொண்ட சேவடி காணலுற்
றார் தம்மைப் பேணலுற்றார்
நிழல்கண்ட போழ்தத்து நில்லா
வினைநிகர் ஏதுமின்றித்
தழல்கொண்ட சோதிச்செம் மேனிஎம்
மானைக்கைம் மாமலர் தூய்த்
தொழக்கண்டு நிற்கிற்கு மோ ? துன்னி
நம்மடும் தொல்வினையே.

11

வெண்பா

தொல்லை வினைவந்து சூழாமுன் தாழாமே
ஒல்லை வணங்கி உமையென்னும்—
மெல்லியல்ஓர்
கூற்றானைக் கூற்றுருவம் காய்ந்தானை
[வாய்ந்திலங்கு
நீற்றானை நெஞ்சே ! நினை.

12

Even when the mere shadows of those that had beheld Him
 Of the roseate feet—the Wearer of the heroic anklet—,
 Are eyed, Karma will cease to be. While so, will
 Our hoary karma stick to us at all
 If we, with our hands scatter choicest flowers
 In the worship of our peerless Lord whose body
 Is ruddy and radiant like fire?

11

Before the hoary Karma 'gins to engird you, in all
 And without delay, adore and think on Him—the One celerity
 Concorporate with Uma of the soft mien—, the One that smote
 Yama and the One that is adorned with the Holy Ash.

12

கட்டளைக் கலித்துறை

நினையா தொழிதிகண் டாய் ! நெஞ்ச
மே ! இங்கொர் தஞ்சமென்று
மனையா னையும் மக்கள் தம்மையும்
தேறியோர் ஆறுபுக்கும்
நனையாச் சடைமுடி நம்பன்நந்
தாதைநொந் தாதசெந்தீ
அனையான் அமரர் பிரான்அண்ட
வாணன் அடித்தலமே.

13

வெண்பா

அடித்தலத்தின் அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு
[தோளும்
முடித்தலமும் நீமுரித்த வாறென்?—முடித்
[தலத்தில்
ஆறாடி! ஆறா அனலாடி! அவ்வனவில்
நீறாடி! நெய்யாடி! நீ.

14

O heart, reflect on the futility of wife and siblings ! He is
Our Father whose crown of matted hair never gets
wet though

**A river courses through it ; He is the inextinguishable
fire :**

He is the Lord of the celestials ; He is Andavaanan ;
His feet are

An unfailing refuge : think of Him thus, even thus, and adore Him.

Andavaanan : The Lord of the supernal worlds.

13

You sport a river in Your head ; You dance in the
undying fire ;
You adorn Yourself with the fire's ash ; You bathe
in ghee ;

Such are You : how then is it that You, of yore crushed
With Your foot the head and the twenty shoulders
of the Asura ?

14

கட்டளைக் கலித்துறை

நீநின்று தானவர் மாமதில்
 மூன்றும் நிரந்துடனே
 தீநின்று வேவச் சிலைதொட்ட
 வா(று)என்? திரங்குவல்வாய்ப்
 பேய்நின்று பாடப் பெருங்கா(டு)
 அரங்காப் பெயர்ந்துநட்டம்
 போய்நின்று பூதம் தொழச்செய்யும்
 மொய்கழல் புண்ணியனே.

15

வெண்பா

புண்ணியங்கள் செய்தனவும் பொய்ந்நெறிக்கட்
 [சாராமே
 எண்ணியோ ரைந்தும் இசைந்தனவால்—
 [திண்ணிய
 கைம்மாவின் ஈருரிவை முவுருவும் போர்த்துகந்த
 அம்மானுக்கு) ஆட்பட்ட அன்பு,

16

O Righteous Lord that wears the heroic anklet !

The dry and strong-mouthed ghouls standing sing
Your praise;

Bhootas stand and adore You ; the great crematory is

Your theatre where You dance and dance. How is it

That You sped an arrow from Your bow and caused

The triple citadels of the Asuras to get gutted with
fire ?

15

Thanks to our five senses which by true analysis kept away
From false faiths, performing righteous acts only,

our love

Of servitorship for the Lord who peeled the hide

Of the pachydermatous tusker and mantled

His triple form therewith, is on the ascendant.

Note : His triple form : Somaaskandar(Siva, Parvati
and Skanda).

16

கட்டளைக் கவித்துறை

அன்பால் அடைவ(து) எவ்வாறுகொல் ?

மேலதோர் ஆடரவம்

தன்பால் ஒருவரைச் சாரஒட்

டா(து) ; அது வேயுமன்றி

முன்பா யினதலை யோடுகள்

கோத்தவை ஆர்த்துவெள்ளை

என்பாயினவும் அணிந்தங்கொர்

ஏறுகந்(து) ஏறுவதே.

17

வெண்பா

ஏறலால் ஏறமந்(று) இல்லையே : எம்பெருமான்

ஆறெலாம் பாயும் அவிர்சடையார்—வேறோர்

படங்குலவு நாகமுமிழ் பண்டமரர் சூழ்ந்த

தடங்கடல்நஞ் சுண்டார் தமக்கு.

18

How are we to attain Him in love ?
The snake that dances on His person
Will suffer none to come near it ;
Moreover, all that we behold before us
Are only a row of skulls and white bones.
Besides He but rides, in delight, a bull.

He has a crest of bright matted hair where courses a river ;
His mount is but the bull ; when of yore, the
 celestials gathered
And churned the great ocean He ate the venom spat out
By a hooded snake different from the one worn by Him ;
He is our Lord.

கட்டளைக் கலித்துறை

தமக்கென்றும் இன்பணி செய்திருப்
 பேழுக்குத் தாம்ஒருநாள்
 எமக்கொன்று சொன்னால் அருளுங்கொ
 லாம்? இணை யாதுமின்றிச்
 சுமக்கின்ற பிள்ளைவெள் ளே (று) ஒப்ப
 தொன்றுதொண் டைக்கனிவாய்
 உமைக்கென்று தேடிப் பெறாதுட
 னேகொண்ட உத்தமரே.

19

வெண்பா

உத்தமராய் வாழ்வார் உலந்தக்கால் உற்றார்கள்
 செத்த மரம்அடுக்கித் தீயாமுன்—உத்தமனாய்
 நீளாழி நஞ்சுண்ட நெய்யாடி தன்திறமே
 கேளாழி நெஞ்சே ! கிளர்ந்து.

20

He is peerless ; He ever rides a young white bull ;

He seeks not a similar mount for His

Consort Uma whose lips are ruddy like *kovval*

But rides His bull with Her ; He is the noble One.

I render Him service sweet for ever.

If one day I importune Him to bless me,

Will He not bless me ?

19

If you die, your noble kin will pile up dead wood and

burn you ;

O heart like unto the sea, while yet alive live loftily ;

Listen with zest to the glory of Him—the Bather in ghee

Who ate the venom of the vast sea—, and stand redeemed.

20

4. அற்புதத் திருவந்தாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறந்து மொழிபயின்ற பின் எல்லாம் காதல்
பிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன் : — நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே !
எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப(து) இடர் ?

1

இடர்களையா ரேனும் எமக(கு) இரங்கா ரேனும்
படரும் நெறிபணியா ரேனும்—சுடர் உருவில்
என்பறாக் கோலத்(து) எரியாடும்—எம்மானார்க்(கு)
அன்பறா(து) என்நெஞ்(சு) அவர்க்கு.

2

அவர்க்கே எழுபிறப்பும் ஆளாவோம் ; என்றும்
அவர்க்கேநாம் அன்பாவ(து) அல்லாமல்—பவர்க்கடை
[மேல்
பாகாப்போழ் குடும் அவர்க்கல்லால் மற்றொருவர்க்(கு)
ஆகாப்போம் ; எஞ்ஞான்றும் ஆள்.

3

ஆளானோம் அல்லல் அறிய முறையிட்டால்
கேளாத(து) என்கொலோ ? கேளாமை—நீள்ஆகம்
செம்மையான் ஆகித் திருமிடறு மற்றொன்றாம்
எம்மைஆட் கொண்ட இறை.

4

A Wondrous Century of Anaphoretic Verses

After my birth, since the hour I began to cultivate
Words, I but contemplated Your roseate feet
In excelling love. O blue-throated Lord-God
Of the celestials, when will you uproot my misery ?

1

My misery He may not uproot ; pity me He may not ;
neither

May He reveal to me the way ; yet for our Lord
Whose form is Light, and who decked with bones, dances
In the fire, my heart's love shall never suffer decrease.

2

In each birth we take we are His servitor alone ;
For ever our love is vouchsafed to Him only ;
we will serve none
But Him, the One of dense, matted hair who sports
An indivisible chip of the moon. May You rule us for ever.

Note : In this verse, Siva who is spoken of in the third
person, is invoked in the second person towards the end.

3

O Lord of long, ruddy and salvific form with a neck
Divinely redeeming ! O God who has us as His servitor !
When we, Your servitor, make our grief known to you,
How is it you turn a deaf ear ? Lo, we are kin to none else.

4

இறைவனே எவ்வுயிரும் தோற்றுவிப்பான்; தோற்றி
இறைவனே ஈண்(டு) இறக்கம் செய்வான்: இறைவனே
எந்தாய்! எனஇரங்கும் எங்கள்மேல் வெந்துயரம்
வந்தால் அதுமாற்று வான்.

5

வானத்தான் என்பாரும் என்க; மற(று) உம்பர்கோன்
தானத்தான் என்பாரும் தாமென்க :- ஞானத்தால்
முன்நஞ்சத் தால்இருண்ட மொய்யொளிகேர்
[கண்டத்தான்
என்றெஞ்சத் தான்என்பன் யான்.

6

யானே தவமுடையேன் என்றெஞ்சே நன்னெஞ்சம் :
யானே பிறப்பறுப்பான் எண்ணினேன்;— யானே அக்
கைம்மா உரிபோர்த்த கண்ணுதலான் வெண்ணீற்ற
அம்மானுக்கு ஆளாயி னேன்.

7

It is God who evolves into existence all lives ; it is God
 Who resolves all existing lives ; it is God who annuls
 The cruel misery when it assails us and when we hail
 Him thus : "O Father ! O Mother !"

5

Let them say He is of the supernal world ; let them say
 He is of Indra's world. He is truly the One of Gnosis.
 His throat is densely dark and effulgent, as, of yore,
 He quaffed venom. I affirm thus : "He abides in my
bosom."

Note : The supreme one is sometimes identified as Indra by
 the Rg Veda.

6

I indeed am blessed with *tapas* ; truly good is my heart ;
 I indeed have contemplated birthlessness ; I have truly
become
 The servitor of him, the triple-eyed One who is adorned
 With the white ash and is mantled in the tusker's hide.

tapas : Rigorous practice of religious austerities. This (in
 the words of Shelley) can be achieved :
 "..... by dreadful abstinence
 And conquering penance of the multitudinous flesh,
 Deep contemplation and unwearied study
 In years outstretched beyond the date of man"

7

ஆயினேன் ஆள்வானுக்கு) ; அன்றே பெறற்கரியன்
ஆயினேன்; அஃதன்றே ஆமாறு—தாய
புனற்கங்கை ஏற்றான்ஓர் பொன்வரையே போல்வான்
அனற்கங்கைஏற்றான் அருள்.

8

அருளே உலகெலாம் ஆள்விப்ப(து); ஈசன்
அருளே பிறப்ப றுப்ப(து); ஆனால்—அருளாலே
மெய்ப்பொருளை நோக்கும் விதியுடையேன்
எப்பொருளும் ஆவ(து) எனக்கு. [எஞ்ஞான்றும்

9

எனக்கினிய எம்மானை ஈசனையான் என்றும்
மனக்கினிய வைப்பாக வைத்தேன்;- எனக்கவனைக்
கொண்டேன் பிரானாகக் கொள்வதுமே இன்புற்றேன்;
உண்டே எனக்கரிய(து) ஒன்று?

10

ஒன்றே நினைத்திருந்தேன்; ஒன்றே துணிந்தொழிந்தேன்;
ஒன்றேஎன் உள்ளத்தினுள் அடைத்தேன்;- ஒன்றேகாண்
கங்கையான் திங்கட் கதிர்முடியான் பொங்கொளிகேர்
அங்கையாற்கு) ஆளாம் அது.

11

That very day I became His bonded slave ;
The Lord-Ruler, in approval thereof received that day
The pure-watered Ganga ; this is thanks to His grace who
holds the fire
In His beauteous palm and who is like an auric mountain.

Note : Receiving water in one's hand betokens acceptance of a gift.

It is Grace that rules all the worlds ; if the grace of Lord
Deigns to snap the cycle of transmigration, I will, by the
Of Grace, be destined to behold the True Ens ;
For ever, it is Grace which is to me all things.

He is my sweet Lord ; He is God : it is Him I hold for ever
As my embosomed treasure ; even as I acknowledged Him
As my Lord-God, I revelled in ecstasy.
Is there aught impossible for me ?

I but contemplated one thing ; to one thing alone I held fast
Resolutely ; into my heart I locked but one thing.
Behold it !

It is servitorship to Him of bright and beauteous hands
Who in His radiant crown sports the Ganga and the crescent.

அதுவே பிரானாம்ஆ(று); ஆட்கொள்ளும் ஆறும்
அதுவே; இனிஅறிந்தோம் ஆனால்—அதுவே
பனிக்கணங்கு கண்ணியார் ஒண்ணுதவின் மேலோர்
தனிக்கணங்கு வைத்தார் தகவு.

12

தகவுடையார் தாமுளரேல் தார்அகலம் சாரப்
புகவிடுதல் பொல்லாது கண்டி; - மிகஅடர
ஊர்ந்திடுமா நாகம் ஒருநாள் மலைமகளைச்
சார்ந்திடுமா லேபாவம் தான்.

13

தானே தனிநெஞ்சம் தன்னை உயக்கொள்வான்
தானே பெருஞ்சேமம் செய்யுமால்—தானேஓர்
பூணாகத் தாற்பொலிந்து பொங்கழல்சேர் நஞ்சுமீழும்
நீணாகத் தானை நினைந்து.

14

நினைந்திருந்து வானவர்கள் நீள்மலரால் பாதம்
புனைந்தும் அடிபொருந்த மாட்டார்;—நினைந்திருந்து
மின்செய்வான் செஞ்சடையாய்! வேத்யனே!
என்செய்வான் கொல்லோ? இனி. [என்கின்றேற்கு)

15

THAT is the Lord who enslaves devotees ; if henceforth
 We comprehend THAT, we will come to know the greatness
 Of THAT—the One who wears the moist wreaths and sports
 The peerless eye in His bright forehead.

12

If He is truly great, it is nefarious on His part to suffer
 The snake to roam about His chest ; should the huge snake
 That rolls freely, one day reach the Daughter of the
 Mountain,
 Ha, it will indeed be mighty sinful.

13

My peerless heart, of itself, will contemplate Him
 Of the great snake that bedecks His radiant chest
 And emits venom like unto swelling flame.
 By itself my heart will save itself and gain redemption.

Note : The idea is that Lord Siva who shelters a venomous
 serpent, will certainly offer refuge to a soul purged
 of its venom.

14

The celestials gain not at-one-ment with His feet, though they
 Contemplate Him, adorning His feet with abundant blooms.
 I know not how He will grace me, the one that merely says :
 "O Lord of fulgorant matted hair ! O Lord Brahmin !"

Note : The message is this : "How can lip-service succeed
 where manual service has failed ?"

15

இனியேம்நாம் உய்த்தோம்; இறைவன் அருள்
[சேர்ந்தோம்;
இனியோர் இடர்இல்லோம்; நெஞ்சே!— இனியோர்
வினைக்கடலை ஆக்குவிக்கும் மீளாப் பிறவிக்
கனைக்கடலை நீந்தினோம் காண்.

16

காண்பார்க்கும் காணலாம் தன்மையனே ; கைதொழுது
காண்பார்க்கும் காணலாம்; காதலால் காண்பார்க்குச்
சோதியாய்ச் சிந்தையுளே தோன்றுமே; தொல்லுலகுக்கு
ஆதியாய் நின்ற அரன்.

17

அரன்என்கோ? நான்முகன் என்கோ ? அரிய
யரன்என்கோ? பண்புணர மாட்டேன்—முரண் அழியத்
தானவனைப் பாதத் தனிவிரலால் செற்றானை
யானவனை எம்மானை இன்று.

18

இன்றும் நமக்கு) எளிதே; மாலுக்கும் நான்முகற்கும்
அன்றும் அளப்பரியன் ஆனானை—என்றுமோர்
மூவா மதியானை மூவேழ் உலகங்கள்
ஆவானைக் காணும் அறிவு.

19

From now on we stand redeemed ; we are blessed with the
 grace
 Of the Lord ; o heart, no more will we suffer ; we have now
 Crossed the roaring ocean of interminable transmigration
 Which mothers the sea of Karma.

16

Hara who is the Primal Cause of the hoary world, can be
 Beheld by them that fold their hands in adoration
 And by them that eye Him in love ; He manifests
 As light in their *chinta* who see Him with their inner eye.

chinta : mind-heart.

17

With His unique toe He quelled the might of the Asura ;
 Shall I call Him Hara or the Four-faced
 Or Hari the supreme one ? Alas, I canst not, this day,
 Comprehend His (multifoliate) Godliness.

18

He wears a never-ageing crescent ; He becomes the worlds
 Three times seven ; as of yore, He was beyond the ken
 Of Vishnu and Brahma's comprehension ; yet for us,
 He is easy of access even to this day.

19

அறிவானும் தானே; அறிவிப்பான் தானே,
அறிவாய் அறிகின்றான் தானே;—அறிகின்ற
மெய்ப்பொருளும் தானே; விரிசுடர்பார் ஆகாயம்
அப்பொருளும் தானே அவன்.

20

அவனே இருசுடர்தீ ஆகாசம் ஆணான்
அவனே புவிபுனல்காற் றாவான்—அவனே
இயமான னாய்அட்ட மூர்த்தியுமாய் ஞான
மயனாகி நின்றானும் வந்து.

21

வந்திதனைக் கொள்வதே ஒக்கும்; இவ்வாளரின்
சிந்தை யதுதெரிந்து காண்மனோ;—வந்தோர்
இராநீர் இருண்டனைய கண்டத்தீர்! எங்கள்
பிரானீர்! உம்சென்னிப் பிறை.

22

பிறையும் புனிலும் அனல்அரவும் குடும்
இறைவர் எமக்கிரங்கா ரேனும்— கறைமீடற்ற
எந்தையார்க்கு(கு) ஆட்பட்டேம் என்றென்(று) இருக்குமே
எந்தையா உன்னம் இது.

23

He is the Knower ; He is the Paraclete ; He is the Buddhi
 That understands ; He indeed is the reality that is
 apperceived ;
 He is sun, (moon), earth, (water, fire, air) and ether ; it is
 Indeed He who is all these.

Note : It is Ashta Moorti—the God of Saiva Siddhantam—,
 who is hailed here and the succeeding verse. Kalidasa
 holds Him as the Supreme Lord of the universe “who
 stands revealed in these eight forms. Vide
 Sakuatala (Prologue).

20

He indeed becomes the two lights, the fire and the ether
 too ;
 He, it is, who becomes earth, water and air ; He indeed is
 The soul and the Ashta Moorti ; truly it is He
 Who abides as the Lord of Gnosis,

21

O Lord whose neck is dark like a cloud that floats
 At night ! O Lord, be pleased to scrutinise the intent
 Of this dazzling serpent ! It means to devour this,
 The young crescent that rests in Your crest-

22

Though the Lord who sports the crescent, the flood, the fire
 And the adder, pities us not, this heart inseparable
 From our Father will rest content as it is for ever bound
 In service to the blue-throated— our Father.

23

இதுவன்றே ஈசன் திருவுருவம் ஆமா(று)!
 இதுவன்றே என்றனக்கோர் சேமம்! - இதுவன்றே
 மின்னும் சுடருருவாய் மீண்டாய்என் சிந்தனைக்கே ;
 இன்னும் சுழல்கின்ற(து) இங்கு!

24

இங்கிருந்து சொல்லுவதென் ? எம்பெருமான் எண்ணாதே
 எங்கும் பவிதிரியும் எத்திறமும் - பொங்கிவரவில்
 ஈமவனத்(து) ஆடுவதும் என்னுக்கென்(று) ஆராய்வோம்
 நாமவனைக் காணலுற்ற ஞான்று.

25

ஞான்ற குழற்சடைகள் பொன்வரைபோல் மின்னுவன
 போன்ற ; கறைமிடற்றான் பொன்மார்பின்—

[ஞான்றெய்கும்

மிக்கயலே தோன்ற விளங்கி மிளிருமே
 அக்கயலே தோன்றும் அரவு.

20

அரவமொன்(று) ஆகத்து நீநயந்து பூணேல்;
 பரவித் தொழுதிருந்தோம் பன்னாள்;—முரண் அழிய
 ஒன்னாதார் மூவெயிலும் ஓரம்பால் எய்தானே!
 பொன்னாரம் மற்றொன்று பூண்.

27

O Lord, You abide in my soul in a fulgorant form ;
It is this form which spins and irradiates thither ;
This indeed, O Lord, becomes Your divinely beauteous form;
This indeed is the treasure—aidant and remediate.

24

Our Lord, oblivious of His glory, goes abegging in sundry ways ;
At night when darkness swells, He dances in the crematory.
Why does He do so ? This we will probe into that day when
We behold Him. Of what avail are our words now uttered here ?

25

The Lord's curly strands of dangling matted hair flash
Like the lightnings on the crest of auric mountain ;
On His golden chest—whose throat is blue, the dangling
snakes,
Amidst garlands of bones, dazzle like lightnings on Meru's
sides.

26

O One that destroyed the might and the three citadels
Of foes with a single dart ! Desist from wearing on Your chest
A snake for jewel ; deign to wear instead a jewel of gold.
Do we not urge and hail you with this, our prayer, for days
on end ?

27

பூணாகஒன்று புனைந்தொன்று பொங்கதளின்
நாணாக மேல்மிளிர நன்கமைத்துக்—கோணாகம்
பொன்முடிமேல் குடுவதும்எல்லாம் பொறியினியேற்(கு)
என்முடிவ தாக? இவர்.

28

இவரைப் பொருளுரை மாட்டாதார் எல்லாம்
இவரை இகழ்வதே கண்டிர்! - இவர்தமது
பூக்கோல மேனிப் பொடிபூசி என்பணிந்த
பேய்க்கோலம் கண்ட பிறர்.

29

பிறர்அறிய லாகாப் பெருமையரும் தாமே!
பிறர்அறியும் பேருணர்வும் தாமே!— பிறகுடைய
என்பே அணிந்திரனில் தியாடும் எம்மானார்
வன்பேயும் தாமும் மகிழ்ந்து.

30

மகிழ்தி மடநெஞ்சே! மானுடரின் நீயும்
திகழ்தி ; பெருஞ்சேமம் சேர்ந்தாய் ;— இகழாதே ;
யாரென்பே யேனும் அணிந்துழல்வார்க்(கு) ஆட்பட்ட
பேரன்பே இன்னும் பெருக்கு.

31

He wears a killer-serpent for a jewel ; He wears another
 As a bright girdle over His tiger-skin vestment ;
 He wears yet another on His beauteous and golden crown.
 Are these to jeopardize me — the senseless one ?

28

Others who behold His flower-red body bedaubed
 With ash, decked with bones and looking like a ghoul's,
 Canst not comprehend the truth about Him.
 Are these to dispraise Him ? Lo, discern the truth.

Cf. "...Naanila Amanarar² pahipputaiyaro namakku
 Atikalaakiya Atikale ?" (Is our Lord-God to be sneered at
 by the shameless Samanas ?) — *St. Sundarar*.

29

Wearing the bones of others, our Lord delightfully dances
 During night in the fire of the crematory witnessed by
joyous
 And mighty ghouls ; His greatness canst not be known
 By others ; He is realised by devotees as the Great
Consciousness.

30

O bashful heart ! He wears bones and is never selective
 About it ; may you augment your love for His
servitorship ;
 Rejoice in this ; you will thrive among the great ; you have
 Indeed secured for yourself the great Palladium.

31

பெருகொளிய செஞ்சடைமேல் பிள்ளைப் பிறையின்
ஒருகதிரே போந்தொழுதிந்(று) ஓக்கும் ; —தெரியின்
முதற்கண்ணான் முப்புரங்கள் அன்றெரித்தான் மூவா
முதற்கண்ணான் தன்மார்பின் நூல்.

32

நூலறிவு பேசி நுழைவிலா தார்திரிக !
நீல மணிமிடற்றான் நீர்மையே —மேலுவந்த(து) ;
எக்கோலத்(து) எவ்வுருவாய் எத்தவங்கள் செய்வார்க்கும்
அக்கோலத்(து) அவ்வுருவே ஆம்.

33

ஆமா(று) அறியாமே வல்வினைகள் அந்தரத்தே
நாமாள்என்(று) ஏத்தார் நகர்மூன்றும்—வேமா(று)
ஒருகணையால் செற்றாணை உள்ளத்தால் உள்கி
அருகணையா தாரை அடும்.

34

அடுங்கண்டாய்வெண்மதியென்(று) அஞ்சி இருள்
போந்(து) ;
இடங்கொண் டிருக்கின்ற(து) ஓக்கும் :— படங்கொள்
அணிமிடற்ற பேழ்வாய் அரவசைத்தான் கோல
மணிமிடற்றின் உள்ள மறு.

35

Look well ! The sacred thread on His chest—the Primal
 Ens,
 The triple-eyed that, of yore, gutted with fire the three
 citadels—,
 Is like a ray flowing from the young moon He wears
 On His effulgent and hirsutorufous crown.

32

Let the ignorant lot rave bookishly ; the greatness
 Of the Lord whose neck is sapphire-like is peerless.
 Whoso performs whatsoever *tapas* to behold Him as he
 desires,
 It is He who manifests before ^hhim in the desired form.
Cf , “Who is the Deity that you own ? Know, it is but the
 Lord who is concorporate with His consort that visits you
 assuming the form of your Deity.”

—*Sivagnana Siddhyar, Supakkam, 115*

33

Abiding in the heavens, they failed to own themselves as
 His servitors
 And hail Him ; with a single arrow He smote their three
 towns.
 Cruel Karma, irrespective of their station, will smite them
 Who fail to think of Him and gain His propinquity.

34

The blue patch on the ruby-like neck of the Supreme One
 adorned
 With a hooded snake of beautiful neck and open mouth,
 Looks as though that murk afraid of its annihilation
 By the argent moon has found a secure refuge thither.

35

மறுவுடைய கண்டத்தீர்! வார்சடைமேல் நாகம்
தெறுமென்று தேய்ந்துமுலும் ; ஆஆ! — உறுவான்
தளரம்(து) ஓடுமேல் தானதனை அஞ்சி
வளருமோ பின்னை மதி?

36

மதியா அடல் அவுணர் மாமதில்மூன்(று) அட்ட
மதியார் வளர்சடையி னானை மதியாலே
என்பாக்கை யால்இகழா(து) ஏத்துவரேல் இவ்வுலகில்
என்பாக்கை யாய்ப்பிறவார் ஈண்டு.

37

ஈண்டொளிசேர் வான்த்(து) எழுமதியை வாளரவம்
திண்டச் சிறுகியதே போலாதே — பூண்டதோர்
தாரேறு பாம்புடையான் மார்பில் தழைத்திலங்கு
கூரேறு கார்ஏனக் கொம்பு.

38

கொம்பினையோர் பாகத்துக் கொண்ட குழகன்றன்
அம்பவன மேனி யதுமுன்னம் — செம்பொன்
அணிவரையே போலும் ; பொடி அணிந்தால் வெள்ளி
மணிவரையே போலும் மறித்து.

39

O Lord with a blued neck ! The young moon is scared
 Of the serpent on Your long matted hair, thinking
 That the serpent may slither with speed to seize and kill it
 any day.

Alas ! Day by day it is fated to wane and not thrive.

36

He of the growing matted hair that sports a crescent, smote
 The three great citadels of Asuras who hailed Him not ; if
 men
 Consciously adore Him, never dispraising His skeleton-outfit,
 They will be freed from embodiment with bones.

37

Does not the sharp and shiny tusk of the black boar
 Adorning His bosom that has for garland a crawling snake,
 Look like the remaining digit of the moon of the bright sky
 That is being devoured by the dazzling serpent ?

38

The lovely coralline body of the handsome One who is
 Concorporate with Her—a flowery twig—,is like
 A beauteous hill of ruddy gold, when it is not adorned
 With ash ; if adorned, it then looks like an argent hill.

39

மறித்து மடநெஞ்சே! வாயாலும் சொல்லிக்
குறித்துத்தொழுதொண்டர் பாதம்;— குறித்தொருவர்
கொள்ளாத திங்கட் குறுங்கண்ணி கொண்டார்மாட் (டு)
உள்ளாதார் கூட்டம் ஒருவு.

40

ஒருபால் உடைகளந்த மாலவனாம்; மற்றை
ஒருபால் உமையவனாம் என்றால் — இருபாலும்
நின்னுருவ மாக நிறந்தெரிய மாட்டோமால்
நின்னுருவோ மின்னுருவோ நேர்ந்து.

41

நேர்ந்தரவம் கொள்ளச் சிறுகிற்றோ? நீ அதனை
ஈர்ந்தளவே கொண்டிசைய வைத்தாயோ? — பேர்ந்து
வளங்குழவித் தாய்வளர மாட்டாதோ! என்னோ?
இளங்குழவித் திங்கள் இது.

42

திங்கள் இதுகுடிச் சில்பனிக்கென்(று) ஊர்திரியேல்;
எங்கள் பெருமானே! என்றுஇரந்து — பொங்கொளிய்
வானோர் விலக்காரேல் யாழ்விலக்க வல்லமே?
தானே அறிவான் தனக்கு.

43

O fond heart ! He wore the crescent as His chaplet, ignored
By all others ; contemplate the feet of them that are
His servitors ; do articulate their praise ; beware the crowd
That is unmindful of His servitorship ; avoid it.

40

O poor ones ! You are unaware of the truth that it is easy
To lead a life enshrining within you the bright
And blue-throated Lord who adorned with a serpent, roams
At will. Alas, alas, pity it is that you should be ignorant !

41

On one side of Your body is Vishnu who measured the
worlds ;
On the other is Uma ; such is Your body that on neither of
either
Do we discern Your hue of redness. Is then Your hue of the
lightning's,
Linked as You are with ^{those} ~~that~~ two whose hue is that of the
nimbus ?

42

This is a baby-crescent ! Is it reduced to this
Smallness, snake-bitten ? Or did You slice it
To this dinky size to suit Your crest ? Alas, will it not,
Like a healthy babe grow from strength to strength, at all ?

43

தனக்கே அடியனாய்த் தன்னடைந்து வாழும்
எனக்கே அருளாவா(று) என்கொல் ? — மனக்கினிய
சீராளன் கங்கை மணவாளன் செம்மேனிப்
பேராளன் வானோர் பிரான்.

44

பிரானவனை நோக்கும் பெருநெறியே பேணிப்
பிரானவன்றன் பேரருளே வேண்டிப் — பிரானவனை
எங்குற்றான் ? என்பீர்கள் ! என்போல்வார் சிந்தையினும்
இங்குற்றான் : காண்பார்க்கு(கு) எளிது.

45

எளிய(து) இதுவன்றே : ஏழைகள் ! யாதும்
அளியிர் ! அறிவினீர் ! ஆஆ ! — ஒளிகொள்மிடற்(று)
எந்தைஅராப் பூண்டுமலும் எம்மாணை உள்நினைந்த
சிந்தையராய் வாழும் திறம்.

46

திறத்தான் மடநெஞ்சே ! சென்றடைவ(து) அல்லால்
பெறத்தானும் ஆதியோ ? பேதாய் ! — திறத்த
இருவடிக்கண் ஏழைக்கு ஒருபாகம் ஈந்தான்
திருவடிக்கண் சேகுத் திரு.

47

You are the omniscient Lord ; You go begging
 For paltry alms ; Devas of soaring lustre should hail You
 Thus : "O our Lord ! Pray, seek not such alms." If even ^{they}
 Canst not prevent You, are we vallant to forfend Your ^{begging ?}
 44

He the glorious One, is sweet to our *manam* ; He is the
 Consort
 Of Ganga ; He is the celebrated One of incarnadine hue ;
 He is the Lord of gods ; unto Him am I a slave ; He is my
 refuge ;
 Him I serve ; yet, how is it that He does not choose to
 grace me ?

Note : Manam is not mind. Manam is insentient. Mind is
 consciousness.

45

O ye that pursue the great path leading to the Lord 's
darshan !

O ye that seek but His great grace ! If you ask :
 "Where may the Lord be ?" I will say that He is poised in
 the *chinta*

Of devotees like me ; it is easy to behold Him through love.
 46

O fond heart ! He is concorporate with Her whose twin eyes
 are

Like the two symmetrically-slit slices of a tender mango.
 The beatitude of gaining His divine feet is through His
 grace only.

You, O fool, canst not reach them by your effort.

47

திருமார்பில் ஏனச் செழுமருப்பைப் பார்க்கும் ;
பெருமான் பிறைக்கொழுந்தை நோக்கும் ; — ஒருநாள்
இதுமதியென்று ஒன்றாக இன்றளவும் தேரா(து) ;
அதுமதியொன்று இல்லா அரா.

48

அராவி வளைத்தனைய அய்குழனித் திங்கள்
விராவு கதிர்விரிய ஓடி — விராவுதலால்
பொன்னோடு வெள்ளிப் புரிபுரிந்தாற் போலாவே ?
தன்னோடே ஒப்பான் சடை.

49

சடைமேல்அக் கொன்றை தருகனிகள் போன்று
புடைமேனித் தாழ்ந்தனவே போலும் ; — முடிமேல்
வலப்பால்அக் கோலமதி வைத்தான் தன் பங்கின்
குலப்பாவை நீலக் குழல்.

50

குழலாச் சிறுபுறத்துக் கோல்வளையைப் பாகத்(து)
எழிலாக வைத்(து) ஏக வேண்டா ; — கழலார்ப்பப்
பேரிரவில் ஈமப் பெருங்காட்டில் பேயோடும்
ஆரழலவாய் நீயாடும் அங்கு.

51

Deeming it the crescent, the senseless serpent beholds
 One day the tusk on His divine chest ; on another day,
 It eyes His beauteous crescent ; however till this day,
 It knows not what indeed is truly the crescent.

48

As on the crest of the Lord who alone is His equal,
 The rays of the beauteous and young crescent spread,
 Do not the strands of His matted hair look like
 The twisted threads of gold and silver ?

49

The dangling blue locks of Paarvati who is
 Concorporate with the Lord that wears on the right side
 Of His crest the lovely crescent, look like the fruit
 Of *konrai* with which the Lord adorns His matted hair.

50

During the great night of Dissolution when You are
 To dance in the fierce fire of the great Crematorium
 Do not fare forth thither concorporate with the bangled
 Beauty whose plaited hair flows down Her nape.

51

அங்கண் முழுமதியம் செக்கர் அகல்வானத்(து)
எங்கும் இனிதெழுந்தால் ஒவ்வாதே ; — செங்கண்
திருமாலைப் பங்குடையான் செஞ்சடைமேல் வைத்த
சிரமாலை தோன்றுவதோர் சீர்.

52

சீரார்ந்த கொன்றை மலர்தழைப்பச் சேனுலனி
நீரார்ந்த பேரியாறு நீத்தமாய்ப் - போரார்ந்த
நாண்பாம்பு கொண்டசைத்த நம்சசன் பொன்முடிதான்
காண்பார்க்குச் செவ்வேயோர் கார்.

53

காருவாக் கண்டத்(து)ளம் கண்ணுதலே ! எங்கொளித்
[தாய்
ஒருருவாய் நின்னோ(டு) உழிதருவான் — நீருருவ
மேகத்தால் செய்தனைய மேனியான் தின்னுடைய
பாகத்தான் காணமே பண்டு.

54

பண்டமரச் அஞ்சப் படுகடலின் தஞ்சுண்டு
கண்டங் கறுத்ததுவும் அன்றியே — உண்டு
பணியறுவார் செஞ்சடைமேல் பால்மதியின் உள்ளே
மணிமறுவாய்த் தோன்றும் வடு.

55

Should a myriad moons rise beautifully throughout
 The ruddy sky, that will not at all match the glory
 Of the chaplet of skulls worn on the hirsutorufous crest
 Of Him who has the red-eyed Vishnu as part of his body.

52

The beauteous crown of our Lord who is cinctured
 With the cord of a belligerent serpent, teems with konrai ;
 There, full of water, a river flows flooding ; His crest
 Is a nimbus of the rainy season unto beholders.

53

O our triple-eyed Lord whose throat is dark like a nimbus !
 He is part of Your body ; his dark frame looks as though
 It were wrought of watery cloud ; he is subsumed in you.
 Yet, how did You, of yore, remain unbeknown to him ?

54

You wear a scar on Your neck as you quaffed the venom
 Of ocean, of yore, whilst Devas witnessed it trembling.
 Lo, the milky moon on Your ruddy, matted hair where
 The snake crawls, eke doth wear a scar in its frame.

55

வடுவன்(று) எனக்கருதி நீமதித்தி யாயின்
 சுடுவெண் பொடி நிறத்தாய் ! சொல்லாய் — படுவெண்
 புலாத்தலையின் உளஞ்ஞன் புறம்பேசக் கேட்டோம் ?
 நிலாத்தலையில் குடுவாய் நீ.

56

நீயுலகம் எல்லாம் இரப்பினும் தின்னுடைய
 தீய அரவொழியச் செல்கண்டாய் ; — தூய
 மடவரலார் வந்து பனியிடார் அஞ்சி
 விடஅரவம் மேலாட மிக்ஞ.

57

மீக்க முழங்கெரியும் விளங்கிய பொங்கிருளும்
 ஒக்க உடனிருந்தால் ஒவ்வாதே ; செக்கர்போல்
 ஆகத்தான் செஞ்சடையும் ஆங்கவன்றன் பொன்னுருவில்
 பாகத்தான் பூங்குழலும் பண்பு.

58

பண்புணர மாட்டேன்றான் ; நீயே பணித்துக்காண்
 கண்புணரும் நெற்றிக் கறைக்கண்டா ! — பெண்புணரும்
 அவ்வுருவோ ? மாலுருவோ ? ஆனேற்றாய் ! நிறணிவ(து)
 எவ்வுருவோ தின்னுருவ மேல் ?

59

O Lord whose hue is white like the burnt ash ! O One
 That wears on the crown the white crescent ! We have heard
 The dispraise that You eat Your alms from out of the white
 Stinking skull. Answer us : "Do You deem this blameless?"

56

Even if You go abegging through the entire world,
 Do not fare forth with Your cruel snakes ; if snakes
 Full of poison, dance on Your person, innocent women
 Will not give You alms scared by the snakes.

57

Great crackling fire and abundantly swelling darkness,
 Even if juxtaposed, cannot match the glory of the Lord
 whose
 Matted hair is ruddy and whose beauteous body like
 Unto the crimson sky, is shared by Her of flowery locks.

58

O triple-eyed and blue-throated Lord ! O Rider of the Bull !
 You adorn Your person with the ash. Is it on the side of
 Uma
 Concorporate with You or on the other side which is
 Vishnu's ?
 I know not on whose part it is! Deign to enlighten me.

59

மேலாய் மேகங்கள் கூடியோர் பொன்விலங்கல்
போலாம் ஒளிபுகைத்தால் ஒவ்வாதே -- மாலாய்
கைம்மா மதகளிற்றுக் காரூரிவை போர்த்தபோ(து)
அம்மான் திருமேனி அன்று.

60

அன்றும் திருவுருவங் காணாதே ஆட்பட்டேன் ;
இன்றும் திருவுருவங் காண்கிலேன் :—என்றும்தான்
எவ்வுருவோன் நும்பிரான் என்பார்கட்(கு)
என்னுரைக்கேன் ?
எவ்வுருவோ நின்னுருவம் ஏது ?

61

ஏதொக்கும் ? ஏதொவ்வா(து) ? ஏதாரும் ? ஏதாகா(து) ?
ஏதொக்கும் என்பதனை யாரறிவார் ?—பூதப்பால்
வில்வேட னாகி விசயனோ(டு) ஏற்றநாள்
வல்வேட னான வடிவு.

62

வடிவுடைய செங்கதிர்க்கு மாறாய்ப் பகலே
நெடி துலவி நின்றெறிக்குங் கொல்லோ ?—கடியுலவு
சொன்முடிவொன்(று) இல்லாத சோதியாய் !
சொல்லாயால் ;
நின்முடிமேல் தங்கள் நிலா.

63

Even if lofty clouds gather and hide the effulgence of Meru
 That will not paralell the act of the Lord, who, of yore,
mantled
 His divine person with the dark hide of the bewildered
 And ichorous pachyderm of enormous trunk.

60

Without beholding Your divine form, I-- all unregenerate—,
 Became Your servitor that day ; this day too, when I stand
 Redeemed I have not beheld it. If men ask me :

“What may
 Your Lord’s form be ?” what can I say ? What indeed is
 Your form ?

Note : This verse furnished the clue to St. Sekkizhaar who
 affirmed that this “Antaati” was sung by St. Peyaar
 the moment she was blessed with the prayed-for
 skeletal form.

61

When on earth that day You stood a hunter with a bow
 To fight against Arjuna, with what did Your form
 Of a fierce hunter agree or disagree ? What did agree
 Or disagree with its nature ? Who can tell ?

62

O Lord of ineffable effulgence ! Does the crescent
 On Your crest, rivalling the ruddy and beauteous sun
 Roam about the live-long day a long distance
 Burning bright ? Please enlighten me.

63

நிலாவிலங்கு வெண்மதியை நேடிக்கொள்வான்போல்
உலாவி உழிதருமா கொல்லோ ?—நிலாவிருந்த
செக்கரவ் வானமே ஒக்கும் திருமுடிக்கே
புக்கரவங் காலையே போன்று.

64

காலையே போன்றிலங்கும் மேனி ; கடும்பகலின்
வேலையே போன்றிலங்கும் வெண்ணீறு ; —மாலையின்
தாங்குருவே போலும் சடைக்கற்றை ; மற்றவற்கு
விங்கிருளே போலும் மிடறு.

65

மிடற்றில் விடமுடையீர் ! உம்மிடற்றை நக்கி
மிடற்றில் விடங்கொண்ட வாறோ ?—மிடற்றகத்து
மைத்தாம் இருள்போலும் வண்ணம் கரிதாலோ ?
பைத்தாடும் நும்மாப்பில் பாம்பு.

66

பாம்பும் மதியும் மடமானும் பாய்புலியும்
தாம்பயின்று தாழருவி தாங்குதலால்—ஆம்பொன்
உருவடிவில் ஒங்கொளிசேர் கண்ணுதலான் கோலத்
திருவடியின் மேய சிலம்பு.

67

Will the serpent that enters Your crest which is
 Like the incarnadine sky endowed with the crescent,
 Go round and round the white-rayed moon,
 As on the day of eclipse, to seize it ?

64

His body is resplendent like the moon[^] ; the white ash
 On His person is like the fierce day ; the strands
 Of His matted hair are like the crepuscular sky ;
 His neck is like the night of swelling darkness.

65

O Lord, You hold the venom in Your neck ; in Your chest
 With outspread hood the snake dances. Did it come
 By venom in its throat by licking Your neck ? Or does it
 By nature have a black neck ? Please enlighten me.

66

The snake, the crescent, the fawn, the leaping tiger
 And the down-descending flood are borne by Him in amity.
 It is but fitting that the triple-eyed Lord of bright auric hue
 Should sport a beauteous heroic anklet above His divine foot.

67

சிலம்படியாள் ஊடலைத் தாந்தவிரீப்பான் வேண்டிச்
சிலம்படிமேற் செவ்வரத்தஞ் சேர்த்தி—நலம்பெற்(று)
எதிராய் செக்கரினும் இக்கோலம் செய்தான் ;
முதிர் மதியான் முடி.

65

முடிமேற் கொடுமதியான் முக்கணான் நல்ல
அடிமேற் கொடுமதியோம் கூற்றைப்—படிமேற்
குனியவல மாமடிமை கொண்டாடப் பெற்றோம் ;
இனிஅவலம் உண்டோ எமக்கு ?

69

எமக்கிதுவோ பேராசை ? என்றும் தவிர(து) ;
எமக்கொரு நாள்காட்டுதியோ ? எந்தாய் !—அமைக்கவே
போந்தெரிபாய்த் தன்ன புரிசடையாய் ! பொங்கிரவில்
ஏந்தெரிபாய்த் தாடும் இடம்.

70

இடப்பால் வான்த்(து) எழும்தியை நீயோர்
மடப்பாவை தன்னருகே வைத்தால்—இடப்பாகம்
கொண்டான் மலைப்பாவை கூறொன்றும் கண்டிலம்காண் ;
கண்டாயே முக்கண்ணாய் ! கண்.

71

To appease Her bouderie who is ankleted, the Lord
 That wears a young crescent, falls at Her feet that are
 Dyed red with silk-cotton, and thrives ; so it is that His
crest
 Is more beautifully incarnadine than the russet sky.

68

As we wear on our head the divine feet of the Lord who is
 Triple-eyed and whose crest sports a curvaceous crescent,
 We ignore Death ; on earth with His servitorship we are
 Blessed ; henceforth is there aught of misery for us ?

69

Our Father whose fulgorant strands of matted hair wave
ablaze !
 May You be pleased to reveal one day the place where You
leap
 Amidst fire, and dance during densely dark night !
 This one great desire for ever haunts us.

70

Note : The place is the crematory at Tiruaalangkaadu.

O triple-eyed Lord ! You keep the crescent that rises
 In the spacious sky, near the bashful damsel Ganga ;
 They are visible to us ; we are unable to eye the Mountain's
Daughter
 In Your left ; You alone are exclusively beholding Her.

71

கண்டெந்தை என்றிறைஞ்சிக் கைப்பணியான்
செய்யேயனேல்
அண்டம் பெரினும் அதுவேண்டேன் ; —துண்டம்சேர்
விண்ணாரும் திங்களாய் ! மிக்குலகம் ஏழினுக்கும்
கண்ணாளா ! ஈ(து)என் கருத்து.

72

கருத்தினால் நீ கருதிற்(று) எல்லாம் உடனே
திருத்தலாஞ் சிக்கென நான் சொன்னேன் ; —பருத்தரங்க
வெள்ளநீர் ஏற்றான் அடிக்கமலம் நீவிரும்பி
உள்ளமே ! எப்போதும் ஒது.

73

ஓத நெடுங்கடல்கள் எத்தனையும் உய்த்தட்ட
ஏதும் நிறைந்தில்லை என்பரால் ; —பேதையர்கள்
எண்ணா(து) இடும்பவியால் என்னோ நிறைந்தலா !
கண்ணார் கபாலக் கலம்.

74

கலங்கு புனற்கங்கை ஊடாட லாலும்
இலங்கு மதியியங்க லாலும்—நலங்கொள்
பரிசுடையான் நீள்முடிமேற் பாம்பியங்க லாலும்
விரிசுடையாங் காணில் விசம்பு.

75

O One that wears a chip of the skyey moon ! O Eye of Grace
 Unto the heptad of great worlds ! If I canst not behold You,
 Hail You as Father and render You manual service, I desire
 not
 Heavenly life even if I come by it ; this is my conviction.

72

O heart, for ever and in love hail the lotus-feet
 Of Him who received on His crest the flood Ganga
 Of swelling waves ; you will surely and squarely
 Come by all things sought after ; this I affirm.

73

Your spacious begging-bowl—the skull—, was not a whit
 Filled, by all the food that was cooked using the vast seas
 As boiling water ; yet how came it to be filled when,
 unaware
 Of its greatness, innocent women poured their alms into it ?

74

Truly the flowing matted hair of the Lord—the abode
 Of all good—, is like the heaven as thither the muddy
 Ganga meanders, the bright moon floats and the snakes—
 Raku and Ketu—, crawl over His immense crest.

Raku (Pronounced *Raahu*) : The ascending node.

Ketu : The descending node.

75

விசும்பில் விதியுடைய விண்ணோர் பணிந்து
புகம்பொன் மணிமகுடம் தேய்ப்ப — முசிந்தெங்கும்
எந்தாய் ! தழும்பேறி யேபாவம் பொல்லாவாம்
அந்நா மரைபோல் அடி.

76

அடிபேரிற் பாதாளம் பேரும் ! அடிகள்
முடிபேரின் மாமுகடு பேரும் ; — கடகம்
மறிந்தாடு கைபேரில் வான்திசைகள் பேரும் ;
அறிந்தாடும் ; ஆற்றா(து) அரங்கு.

77

அரங்கமாப் பேய்க்காட்டில் ஆடுவான் வாளா
இரங்குமோ எவ்வுயிர்க்கும் ! ஏழாய் ! — இரங்குமேல்
என்னாக வையான்றான் எவ்வுலகம் ஈந்தளியான் ?
பன்னாள் இரந்தாற் பணிந்து

78

பணிந்தும் படர்ச்சுடையான் பாதங்கள் போதால்
அணிந்தும் அணிந்தவரை ஏத்தத் — துணிந்தென்றும்
எந்தையார்க்கு) ஆட்செய்யப் பெற்ற இதுகொலோ !
சிந்தையார்க்கு) உள்ள செருக்கு.

79

As the bright, auric and gem-inlaid crowns
Of the Devas who are blessed to dwell in the supernal world
Rub against Your lotus-like and beauteous feet, they are
Full of scars and tender. What a pity, O our Father !

Cf. "My father's feet were nobly scarred, ...
Scarred with the crowns of vassaled heads..."

-Nala Venpa, *Tr. Maurice Langton.*

76

O Lord, when You lift Your foot the nether world gets
unhinged ;
When You shake Your head, the vault of heaven bursts ;
When You flex Your braceleted hand the great directions
Are rent ; the forum trembles ; pray dance with care.

77

O poor one, will the Lord who dances in the crematory of
ghouls
Gratuitously grant grace to all lives ? If it be so, unto those
That hail Him for many days, what beatitude will He not
Grant ? What worlds will He not bestow ?

78

My *chinta* is elated with pride. Is it because I bow
At the feet of the Lord of spreading matted hair,
Adorn them with blooms, hail Him and steadfastly
Remain poised in His —our Father's servitorship ?

79

செருக்கினால் வெற்பெடுத்த எத்தனையோ திண்டோள்
அரக்கனையும் முன்நின்(று) அடர்த்த ; — திருத்தக்க
மாலயனுங் காணா(து) அரற்றி மகிழ்ந்தேத்தக்
காலனையும் வென்றுதைத்த கால்.

80

காலனையும் வென்றோம் ; கடுநரகம் கைகழன்றோம்
மேலை இருவினையும் வேரறுத்தோம் ; — கோல
அரணார் அவிந்தநிய வெந்தீஅம்(பு) எய்தான்
சரணார விந்தங்கள் சார்ந்து.

81

சார்ந்தார்க்குப்பொற் கொழுந்தேஓத்திலங்கிச்சாராது
பேர்ந்தார்க்குத் தீக்கொடியின் பெற்றியவாம் , —
சேர்ந்துணரில்
தாழ்குடரோன் செங்கதிருஞ் சாயும் தழல்வண்ணன்
வீழ்சடையே என்றுரைக்கும் மின்.

82

மின்போலும் செஞ்சடையான் மாலோடும் ஈண்டி சைந்தால்
என்போலும் ? காண்பார்கட்(கு) என்றிரேல் — தன் போலும்
பொற்குன்றும் நீல மணிக்குன்றுத் தாழுடனே
நிற்கின்ற போலும் நெடிது.

83

1. 2

80

11

4

நெடிதாய பொங்கெரியும் தண்மதியும் நேரே
கடிதாங் கடுஞ்சுடரும் போலும் ; - கொடிதாக
விண்டார்கள் மும்மதிலும் வெந்தீ யினால்அழியக்
கண்டாலும் முக்கண்ணாங் கண்.

84

கண்ணாரக் கண்டுள்ளை கையாரக் கூப்பியும்
எண்ணார எண்ணத்தால் எண்ணியும் — விண்ணோன் !
எரியாடி ! என்றென்றும் இன்புறுவன் கொல்லோ !
பெரியானைக் காணப் பெறின்.

85

பெறினும் பிறிதியாதும் வேண்டேம் ; நமக்கீ(து)
உறினும் உறாதொழிபு மேனும் — சிறிதுணர்த்தி
மற்றொருகண் நெற்றிமேல் வைத்தான்றன் பேயாய்
நற்கணத்தில் ஒன்றாய் நாம்.

86

நாமாலை குடியும் நம்சின் பொன்னடிக்கே
பூமாலை கொண்டு புனைந்(து) அன்பாய் — நாமோர்
அறிவினையே பற்றினால் எற்றே(து) அடுமே ?
எறிவினையே என்னும் இருள்.

87

The eyes of the Triple-eyed are Agni of swelling flame,
 Chandra of cool rays and Surya of painful and fierce rays ;
 It is the eye in His forehead that witnessed the destruction
 By fire, of the three citadels of the cruel and hostile Asuras.

84

If I behold the great Lord, will I eye Him longingly,
 Fold my hands in ardent obeisance and think on Him
 Impassioned ? Will I hail Him thus : "O Dancer in the fire !
 O Lord of the Empyrean ! " and feel ecstatic ?

85

He sports a vertical eye in His forehead revealing a little
 of it ;

We have become one among His lofty Bhootha-Host ;
 Whether this beatitude lasts or not we desire not
 Aught else though we can come by it.

86

If we deck the golden feet of our Lord with garlands
 Woven of hymns and blooms, and if we, by love, gain
 Peerless Gnosis, what will become of the murk that is
 Ever-assailing Karma ? Surely it will cease.

87

இருளின் உருவென்கோ ? மாமேகம் என்கோ ?
மருளின் மணிநீலம் என்கோ ? — அருள்எமக்கு
நன்றுடையாய் ! செஞ்சடைமேல் நக்கிலங்கு வெண்மதியம்
ஒன்றுடையாய் ! கண்டத்(து) ஒளி.

88

ஒளிவிளி வன்மதனை ஒன்பொடியா நோக்கித்
தெளிவுள்ள சிந்தையினில் சேர்வாய் ! ஒளிநஞ்சம்
உண்டவாய் அஃதிருப்ப உன்னுடைய கண்ட மிருள்
கொண்டவா(று) என் ? இதனைக் கூறு.

89

கூறெமக்கீ(து) ; எந்தாய் ! குளிர்சடையமீதழித்திட்(டு)
ஏற மிகப்பெருகின் என் செய்தி ?—சீறி
விழித்தாரும் வாளரவும் வெண்மதியும் ஈர்த்துத்
தெழித்தோடுங் கங்கைத் திரை.

90

திரைமருவு செஞ்சடையான் சேவடிக்கே ஆளாய்
உரைமருவி யாமுணர்ந்தோம் கண்டீர் ;—தெரிமினோ
இம்மைக்கும் அம்மைக்கும் எல்லாம் அமைந்தோமே ;
எம்மைப் புறனுரைப்ப(து) என் ?

91

O Lord who blesses us with goodly grace ! O One that sports
 The bright crescent on Your hirsutorufous matted crest !
 How shall I describe the blaze of Your neck ? Is it the very
 Of darkness, or a great nimbus, or a flawless sapphire ?

38

You looked the puissant Manmatan of bright bow
 Into cinders ! You abide in clarified chinta ! How is it
 That Your neck alone turned dark whilst the mouth
 That ate the bright venom is as it ever is ? Unriddle this.

89

O our Father, tell us what You will do when the billowy
 That rolls on drawing the white crescent and the bright,
 Fierce-looking, raging and crawling serpent, begins
 To swell and destroy Your cool crescent and overflow ?

90

Lo, as a servitor unto the roseate feet of Him in whose
 Matted hair, the billowy Ganga flows, chanting the mystic
 We comprehended Him; all things needed here and
 Are ours. Why do you talk ill of us behind our back ?

91

என்னை உடையானும் ஏகமாய் நின்றானும்
தன்னை அறியாத தன்மையனும் — பொன்னைச்
சுருளாகச் செய்தனைய தூச்சடையான் வானோர்க்(கு)
அருளாக வைத்த அவன்.

92

அவன்கண்டாய் வானோர் பிரானாவான் ; என்றும்
அவன்கண்டாய் அம்பவள வண்ணன் ; — அவன்கண்டாய்
மைத்தமர்ந்த கண்டத்தான் ; மற்றவன்பால் நல்நெஞ்சே
மெய்த்தமர்ந்(து) அன்'பாய்நீ விரும்பு.

93

விரும்பினால் நீபிரிய கில்லாயோ ? வேறா
இருப்பிடமற்(று) இல்லையோ ? என்னோ? —பொருப்பன்
மஞ்சுபோல் மால்விடையாய் ! நிற்பிரிந்து வேறிருக்க
அஞ்சுமோ ? சொல்லாய் ! அவன்.

94

அவனோர் குலமங்கை பாகத் தகலாள் ;
இவனோர் சலமகனும் ஈதே ; — தவளந்(று)
என்பணிவீர் ! என்றும் பிரிந்தறியீர் ; ஈங்கிவருள்
அன்பணியார் சொல்லுமின் ; இங்(கு) ஆர் ?

95

He of the pure matted hair whose curls look as though they
are

Wrought of gold, is the One who is the treasure that
dispenses

Grace to the celestials ; it is He who owns me ; He, the one
And only God, stands apart ; He is unaware of His greatness.

92

O goodly heart ! It is He who is the Lord of the celestials ;
His complexion is like the beauteous coral ;
It is His neck that has a dark patch ; unto Him,
In true love, be ever linked

93

O Lord who rides a cloud-like massive bull ! You part not
From the Mountain's Daughter. Is it because of Her great
longing
For You ? Is it because You have no place to go ? Or does
She
Fear to remain alone, parted from You ? Please enlighten us.

94

She, the Lady of a great family, parts not from Your frame ;
So too is she who is Ganga. O Lord who is with white ash
And bones adorned ! You part from neither of them ;
Be pleased to tell us, who of the two, is closer to You in
love ?

95

ஆர்வல்லார் காண ? அரன்அவனை அன்பென்னும்
போர்வை அதனாலே போர்த்தமைத்துச் — சீர்வல்ல
தாயத்தால் நாமும் தனிநெஞ்சி னுள்ளடைத்து
மாயத்தால் வைத்தோம் மறைத்து.

96

மறைத்துலகம் ஏழினிலும் வைத்தாயோ ? அன்றேல்
உறைப்போடும் உன்னைக்கொண்டாயோ ? —

நிறைத்திட்(டு)

உளைந்தெழுந்து நீ எரிப்ப முவுலகும் உள்புக்(கு)
அளைந்தெழுந்த செந்தீ அழல்.

97

அழலாட அங்கை சிவந்ததோ ? அங்கை
அழகால் அழல்சிவந்த வாறோ ? -- கழலாடப்
பேயாடு கானில் பிறங்க அனலேந்தித்
தீயாடு வாய்இதனைச் செப்பு.

98

We have with the mantle of love concealed Him
 Who is Hara ; by our glorious kinship and by gramarye
 We have, in our peerless heart, concealed Him from view.
 Who indeed can henceforth behold Him at all ?

96

At the end of *Yuga* You rage and burn up with swelling
 fire

The universe ; have You (now) kept the ruddy fire
 That invaded the three worlds, hidden in the seven worlds ?
 Or with great valiancy do You hold it in Your palm ?

Yuga : The aeon.

97

Holding fire You dance to the tinkling of Your heroic
 arklet

In the fire of the crematory where ghouls dance.

Did Your hand turn red as it held the fire ? Or did the fire
 Grow ruddy from its contact with Your beauteous palm ?

Unriddle this.

98

Cf. Did the effulgence of your visage burgeon as that
 Of your crown's ? Did the effulgence of your feet
 burgeon
 As that of the blown lotus-pedastal ? Did the effulgence
 Of your beauteous waist merge with the natural radiance
 Of your vestments and jewels ? O Lord of Sri, clarify this.

—*Nammaazhwar.*

செப்பேந்(து) இளமுலையாள்காணாவோ ? தீப்படுகாட்(டு)
அப்பேய்க் கணமவைதாங் காணாவோ —

செப்பெனக்கொன்(று)

ஆகத்தான் அங்காந்(து) அனலுமிழும் ஐவாய
நாகத்தாய் ! ஆடுஉன் நடம்.

99

நடக்கிற் படிநடுங்கும் ; நோக்கில் திசைவேம் ;
இடுக்கின் உலகனைத்தும் ஏங்கும் ; — அடுக்கல்
பொருமேறோ ? ஆனேறோ ? பொன்னொப்பாய் !

நின்னேறு

உருமேறோ ? ஒன்றா உரை.

100

உரையினால் இம்மாலை அந்தாதி வெண்பாக்
கரைவினால் காரைக்கால் பேய்சொல் — பரவுவார்
ஆராத அன்பினோ(டு) அண்ணலைச்சென் றேத்துவார் ;
பேராத காதல் பிறந்து.

101

திருச்சிற்றம்பலம்

O One who sports a five-headed serpent that spits venom
With its mouth agape ! Is it for the beholding of Her
Of lovely young breasts or for that of the throngs of ghouls
In the fiery crematory, that You dance ? For whose sake
this dance ?

99

O Golden-hued ! When Your bull walks, earth trembles ;
 ablaze is
 The direction when it looks thitherward ; when it bellows
 The whole world gets scared. Is Your mount a lion of the
 mountain
 Or a skiey thunderbolt or truly a bull ? Clarify this.

100

Note : In Tamil, *YeRu* means bull. When this is suffixed to *urum* (lightning) or *idi* (thunder), it means thunderbolt.

They that hail this garland of anaphoretic venpa verses
Woven with melting love by Kaaraikkaal Pey, will in love
Insatiate, reach the presence of the merciful Lord
And hail Him in unending devotion ever after.

101

Bibliography

- 1) 1869 : Patinoraam Tirumurai, edited by Arumukha Naavalalar, (Sukla - Vaikaasi), Varthamaana Tarangkini Saakai Acchukkootam, Madras.
- 2) 1869 : Patinoraam Tirumurai, edited by Sodasaa-vathaanam Subbharaaya Chettiyaar, (Sukla - Thai), Atheneum And Daily News Branch Press, Madras.
- 3) 1906 : Kaaraikkaal Ammaiyaar Puraanam : Moolamum Arumporul Uvamaiccheyyul Tirattum : Compiled by Tambi - Purushottampillai : Aananda Press, Madras.
- 4) 1922 : Third edition of item I, (Tuntupi - Aadi), Vidyānupaalana Yantirasaalai, Madras.
- 5) 1924 : The Mother of Kaaraikkaal, in J.M. Nallaswami Pillai's St.Sekkizhaar's Periya Puraanam, Part I : Pages 73—87. The Tamil University Publishing House, Madras. Printed at the Vest and Company, Madras. (English).
- 6) 1931 : H.W. Schomerus: Indien und das Christentums. Teil I (Buchhandlung des Waisenhauses : Halle, 1931). (This German work contains translations of the hymns of Kaaraikkaal Ammaiyaar at pages 177—198).
- 7) 1932 : Kaaraikkaal Ammaiyaar Tirumurai: Arumpathakurippurai by Tiru. V. Kaliyaanasundara Mudaliyaar: Baalan Pathippukkazhakam, Royeppettah, Madras.
- 8) 1933 : Patinoraam Tirumurai : Saiva Siddhanta Mahaa Samaajam : [Srimukha-Vaikaasi], Madras.

- 9) 1935 : Patinoraam Tirumuraiyil ulla Kaaraikkaal Ammaiyaar Arputhatthiruvantaati, Tiruvirattai Mani Maalai: Moolamum U. Arunachala Mudaliyaar Averkal uraiyum : Sadhu press, Madras.
- 10) 1940 : Kaaraikkaal Ammaiyaar Tirumurai (Saattammai Aacchiyaar Ninaivu Veliyeedu) : Explanation by Pandita Mani Katiresacchettiyaar : Co - operative Electric Press, Thanjavur.
- 11) 1950 : Patinoraam Tirumurai : Edited by K.V. Jaganathan, [Virothi-Pangkuni], National Art press, Madras.
A Kasi Matam Publication.
- 12) 1951 : Fourth Edition of item I. [Kara - Purattaasi], Vidyanupaalana Yantirasaalai, Madras.
- 13) 1952 : Lambezat, Bertrand : Kaaraikkaal Ammear, Patronne de la Ville Karaikal. Publie par Chanmouga Rajacanady. Karaikal : Joseph Power Press. (French).
- 14) 1955 : Republication of item 5 with Dr. G.U. Pope's Lives of Sts. Gnanasambandhar, Sundarar, Chandeswarar : Rajam and Co. Printers, Madras-1. Pages 47-57.
- 15) 1955 : Women Saints of East and West. Introduction by Kenneth Walker : Ramakrishna Vedanta Centre, London. [Chapter III, Kaaraikkaal Ammaiyaar by S.Satchidanandam Pillai, pages 15-22].
- 16) 1956 : Kareikkalammeiyar : Oeuvres, editees et traduites par Karavelane. Introduction par Jean Filliozat : Institute Francais Indologie : Pages XIV + 50 (French).

- 17) 1956 : Ammaiyaar Tirumurai (Dunmukha- Vaikaasi), Kurippurai by Pattusamy Othuvaar, Sri Kasi-Matam, Tiruppanandaal
- 18) 1956 : The Saiva Saints of South India (The Cultural Heritage of India, Vol. IV, pages 339—348 at page 345). The Ramakrishna Mission Institute of Culture, Calcutta. (English).
- 19) 1960 : A Seminar on Saints : Editor T.M.P. Mahadevan : Two Women Saints of South India by P. Sankaranarayanan : Pages 173—182. USGR M/s Ganesh and Co. (p) Ltd., Madras-17. (English).
- 20) 1970 : Women Saints of Tamil Nadu by M. Arunachalam, Bharati Vidya Bhavan, Bombay. (English)
- 21) 1971 : Patinoraam Tirumurai, Kurippuraiyutan. Kazhakam, Madras.
- 22) 1971 : Love of God According To Saiva Siddhantam : Mariasusai Dhavamony : (Pages 132—138) : Oxford at the Clarendon Press. (English).
- 23) 1984 : Kaaraikkaal Ammaiyaar by Dr. S. Sasivalli, International Institute of Tamil Studies, Madras-113 (English).
- 24) 1985 : Kaaraikkaal Ammaiyaar Arputhatthiruvantaati: Edited by K. V. Jagannathan, Amuda Nilayam, Madras-14.
- 25) 1987 : Kaaraikkaal Ammaiyaar Tirumurai : Dharma-puram Aadhinam, Dharmapuram, Mayilaaduthurai
- 26) 1987 : Five Naayanmaar by Dr. G. U. Pope : Edited by T. N. Ramachandran: [The Lady of Kaaraik-

- kaal (Pages 1-5). International Institute of Saiva Siddhanta Research, Dharmapuram. (English).
- 27) 1987 : Patinoraam Tirumuraiythiran V.S. Azhakappan : Kannammai-p-Pathippakam, Karaikkudi.
- 28) 1987 : Songs of Experience : The Poetics of Tamil Devotion : Norman Cutler, Indiana University Press, Bloomington and Indianapolis. [Pages 117-121]. (English).
- 29) 1990 : St. Peyaar (Pages cii—cv) and The Puranam of Peyaar (Pages 351—361), in St. Sekkizhaar's Periya Puranam, part I, translated into English by T.N. Ramachandran, Tamil University, Thanjavur.
- 30) 1990 : Patinoraam Tirumurai : Muthal Pakuthi (Part One), Saiva Siddhantapperumanram, Madras-4.
- 31) 1990 : Patinoraam Tirumurai : Saiva Siddhantapperumanram, Madras-4 (Though this work is mentioned as a First Edition, it is actually a second edition. Vide item 8).
- 32) 1991 : Patinoraam Tirumurai : Moolam : Sri Kumara-guruparar Acchakam, Sri Kasi Matam, Tiruppanandal
- 33) 1992 : Women in the Saiva / Sakta Ethos, edited by Julia Leslie : Pages 196 -- 198 : Three Saiva Poetess-Saints : Karaikkal Ammaiyar of the Tamils by Sanjukta Gupta : Motilal Banarsidass Pvt., Ltd. New Delhi (English).
- 34) 1992 : Arputhatthiruvantaati (Uraiyutan) : Text with Paraphrase by A. Manickam, Manivachakar Patippakam, Madras-1.

APPENDIX

St. Peyaar, the Saivite Mystic

One can understand an Andal, a Mira, a Nappinnai ; but one cannot think of a woman-devotee who even distantly resembles Peyaar — more popularly known as Kaaraikkaal Ammaiyaar. Our Saint flourished a millennium and half ago; perhaps two millennia ago. The world, however, is yet to behold a second Peyaar. The life of our Saint is the one and only exemplum offered by Hagiography. A careful reading of *Woman Saints of East And West*, (Ramakrishna Vedanta Centre, London - 1955) will bear eloquent testimony to our dicta, mentioned supra.

Mahakavi Bharati, in his article entitled : "The Place of Woman" (Essays And Other Prose Fragments) says as follows : "There is a saying in Sanskrit : "*Grihini Griham uchyate* (Home is but a synonym for wife)." The word *Grihini* (wife) is of feminine gender. Its counterpart in masculine gender is not to be found in the Sanskrit language. The Tamil equivalent of *Grihini* is *illal* and the Tamil language is bereft of a word to indicate its counterpart in the masculine gender.

The name given to our Saint by her parents, was Punita-vati (the holy one). She grew into an extraordinarily beautiful lass. She was married to one Paramadattan. Now that Punita-vati had become an *illal*, St. Sekkizhar was bent upon coining words to parallel the Tamil word *illal*. By contributing three words, namely, *illaalan*, *manaiipati* and *il iraiyan*, St. Sekkizhar had enriched the Tamil Vocabulary.

Our Saint belonged to the wealthy merchant clan. When servitors of Siva came to her house, she fed them and gave them gold and gems. Her domestic life was full of pure joy. One day some men called on her husband in his place of

business and gave him a couple of mangoes. He sent these to his wife. A few minutes later a devotee of Siva, with a view to get fed, called on her. She received him in the proper way. As she had not by then completed her cooking, she could not serve the guest with any side-dish. However she provided him with a mango fruit. The devotee-guest ate well, thanked her profusely and took leave of her. After some time, her husband returned from his place of business to have his mid-day meal. He finished his bath and sat for his lunch. He had his square meal along with the remaining mango fruit. As the fruit was extremely toothsome, he said : "There should be one more ; serve me that also." She moved away as if to fetch the fruit. She fervently prayed to Siva, and came by a fruit forthwith. She served it joyously to her husband. When he ate it he found out that it was a fruit the like of which could not be secured in all the three worlds. So he asked her : "Whence did you get this ?" She was now in a dilemma. Favours of God to a devotee are not to be divulged. They are a solemn secret. Yet she had to give a true account of what took place, to her husband. It was her duty to do so. After a brief thinking which took place in solemn agony, she gave a true account of the happening. The merchant who was familiar with the weights and measures of the phenomenal world, could by no means, reckon the value of God's grace. He had his own misgiving. To get cleared of his misdoubt, he told her to secure one more fruit in the same fashion. Who could ever imagine the angst and agony of the young housewife ? "O God, if You do not grant me one more fruit, my world would turn false !" This aside was articulated by her after a brief but intense and fervid prayer. Behold, there in her palm was a mango fruit. The merchant, struck with wonder, received it. He but held it for a second, for it disappeared that very moment. St. Sekkizhar says : "The merchant, could not then see the mango fruit which his hand held" (*Vanikanum tan kai-p-pukka mangkani pinnai-*

k-kaanaan). He is not referred to any longer *as illalan*, *manaippati*, *il iraiyan* or *kanavan*; he is referred to as a merchant, a trader in worldly things. He thought that she was a goddess—and so would not treat her as his consort. Though he lived with her, there was no consortium betwixt them. On the pretext of going on a voyage he left her. He reached a sea-port of the Pandya realm, settled there and had a flourishing business. He married for a second time, begot a daughter and named the child after his first wife. When news of his permanent stay at this town reached the kith and kin of Punitavatiyar, they decided to take her thither. She was taken in a litter to her husbands's town. When he heard about this, with his wife and child he came to the outskirts of his town, and bowing low before her, said : "I flourish by your grace; this tender babe is named after you." This said, he fell at her feet. Our Saint shuddered and moved away. To the relatives who questioned about his strange behaviour, he said : "Her Worship is no human being ; she is a great and goodly deity." As all others stood dumbfounded, our Saint prayed to Lord Siva thus : "Let my beauty and flesh which I bore for him perish ; let me come by a *pey*'s form to hail You." Lo, she became a skeletal ghoul, adored by all the worlds. Gnosis was now hers. That very moment she hailed the Lord in anaphoretic verses. This hymn bears the name *Arputa-th-Tiruvantaati*. She also sang *Yirettai Mani Maalai Antati*. She then became possessed of a desire to have a darshan of Lord Siva at Kailas. With inconceivable speed she fled northwards till she arrived at the foothill. She then thought that it was not right with her to tread the holy ascent. She therefore measured the distance with her head. This then, perhaps, explains as to why the Lord dissuaded St.Appar to refrain from proceeding beyond a particular point in the Holy Mountain. The *Asuddha-Maya-Kaariya* body can never traverse the holy ascent.

Beholding our Saint covering the ascent thus, Goddess Uma asked Her Consort thus : "What may this be ? Here comes a gaunt, fleshless skeleton, energised by true love !" Lord Siva said : "Behold her, Uma ! She is the Mother that fosters Us (by her devotion and dedication). She sought and obtained this praise-worthy form." When Lord Siva called her Mother," she, saying "Father," fell at His roseate and golden feet.

When Lord Siva said : " What boon do you seek of Me ?" she adored Him and said : "It is love, love for You, I seek; I will fain be born on earth no more; but should I get born, I should not, in any form, at any time, forget You; again when You dance Your mystic dance, beneath Your feet and in sheer rapture, let me stand and sing Your praisie." Her wish was granted. The dancing and singing — both everlasting — are taking place at Tiruvalangkadu. It was here our Mother sang the two decads called : *Tiruvaalangkaattu Moottha Tirupatikam*.

Ammal-Appar is the deity of Tamil Saivism. For us, the Tamil Saivites, Ammal is St. Kaaraikkal Ammal and Appar is St. Appar.

